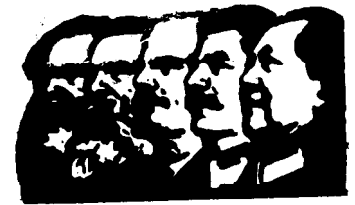

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2014 ΑΡ. ΦΥΛ. 503, € 1,50

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Ο ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

Σε νέα ιστορική φάση μπήκε η Ελλάδα με την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. Αντίθετα όμως από εκείνο που ισχυρίζεται ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ και οι πολιτικοί του φίλοι παντού στον κόσμο, το ιστορικά σημαντικό σε αυτήν την άνοδο δεν βρίσκεται στην άνοδο της αριστεράς στην εξουσία, αλλά στην άνοδο μιας ακροδεξιάς νέου τύπου, μιας ακροδεξιάς φαιο-“κόκκινου” τύπου υπηρέτριας της νεοναζιστικής πούτινικής Ρωσίας. Στην ουσία, στις 25 του Γενάρη του 2015 ήρθε στην εξουσία, πατώντας πάνω σε ένα ρεύμα λαϊκής οργής και απόγνωσης, μια συμμορία ελλήνων Κουίσιλινγκ που ντύθηκαν αριστεροί πατριώτες. Μάλιστα δεν ήρθε στην εξουσία μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κάτω από τις φτερούγες του θα κωθεί μέσα στο ευρύτερο κράτος, αθόρυβα και χωρίς να εκτίθεται στο λαό, ένα σημαντικό κομμάτι και από τη ρωσόδοξη και ακόμα πιο πολιτικά αποσταγμένη φαιο-“κόκκινη” φασιστική αντίδραση των αντιμαρξιστών του ψευτοΚΚΕ και των ναζι της Χρυσής Αυγής.

Αν ο ελληνικός λαός δεν μπορέσει να ενωθεί έγκαιρα ενάντια στο φαιο-“κόκκινο” μέτωπο και να το ρίξει από τη διακυβέρνηση της χώρας πριν αυτό καταλάβει ολοκληρωτικά τον κρατικό μηχανισμό η χώρα κινδυνεύει να μπει σε μια μακρά νύχτα δικτατορίας πιθανά με κοινοβουλευτικό μανδύα μέσα από

την οποία θα μπορεί να βγει μόνο με πάρα πολύ πόνο και μετά από ανείπωτες καταστροφές. Σε κάθε περίπτωση πάντως, πιστεύουμε ότι τελικά αυτή η εξουσία θα γίνει τόσο καθολικά μισητή που η ανατροπή της όχι μόνο θα είναι αναπόφευκτη αλλά θα δώσει σαν διαδικασία την πολιτικοϊδεολογική γνώση και ορ-

γάνωση που χρειάζεται η χώρα για να πνίξει μέσα της ό,τι την εμπόδιζε πάντα να γίνει σύγχρονη, δημοκρατική και ανεπτυγμένη παραγωγικά και τελικά την κατάφαγε από μέσα, την αποσύνθεσε και τη μετέτρεψε εδώ και αρκετά χρόνια στον πιο ύπουλο εχθρό όλης της ευρωπαϊκής ενοποίησης και προόδου.

Παλιό το τέρας

Αρκετά σύντομα οι δημοκρατικοί άνθρωποι στη χώρα μας και σε όλη την Ευρώπη θα εκπλαγούν για το τέρας που θα δουν να αναδύεται μέσα από αυτή τη νέα εξουσία που προβάλλεται με το πρόσωπο ενός γελαστού Τσίπρα. Ήδη έχουν εκπλαγεί για την ενότητα του “φιλοευρωπαϊού” και “αριστερού” ΣΥΡΙΖΑ με το ακροδεξιό αντι-ευρωπαϊκό ΑΝΕΛ, ενώ πήραν και ένα ακό-

μα πιο μεγάλο σοκ με την υποστήριξη της νέας κυβέρνησης στους ρώσους εισβολείς και διαμελιστές της Ουκρανίας. Εκείνο που πιθανά ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσπαθήσει να πουλήσει στον ελληνικό λαό, στην Ευρώπη και γενικά στη Δύση είναι ότι αυτή η ανοιχτή πολιτική στροφή της Ελλάδας προς τη Ρωσία είναι μια ουσιαστικά πρόσφατη απάντηση στην καταστροφή και στην πείνα που τάχα έφεραν οι δυτικοί δανειστές στη χώρα. Έτσι όχι μόνο θα κρύψει το ακριβώς αντίθετο, ότι δηλαδή τη χρεωκοπία την πείνα και την καταστροφή την έφερε ένα 40χρονο σαμποτάζ των ρωσόδουλων το οποίο κλιμακώθηκε και μέσα στην κρίση και στο οποίο ο ίδιος ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ πρωταγωνίστησε, αλλά θα απαιτήσει οικονομικά και

συνέχεια στη σελ. 9

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ

ΠΙΟ ΡΩΣΙΚΗ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ!

Χρόνια τώρα η ΟΑΚΚΕ υποστηρίζει, σθεναρά και σταθερά, ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στην ηγεσία του ένα κόμμα που υπηρετεί πιστά πάνω απ’ όλα τις θέσεις της Ρωσίας και δευτερευόντως της στρατηγικής συμμάχου της Κίνας και, επομένως, κάθε άλλο παρά υπηρετεί τα συμφέροντα του ελληνικού λαού.

Δε χρειάστηκε να περάσουν παρά λίγες ώρες (ούτε καν μέρες!) από την ώρα που έκλεισαν οι κάλπες το βράδυ της Κυριακής, για να επιβεβαιωθεί περίτρανα η θέση αυτή από τα ίδια τα γεγονότα. Τη Δευτέρα το πρωί 26 του Γενάρη,

προτού δηλαδή καν πάρει ο Τσίπρας από τον Παπούλια την εντολή σχηματισμού κυβέρνησης και ορκιστεί πρωθυπουργός, ο πρώτος ξένος επίσημος που επισκέφθηκε τον Τσίπρα για να του δώσει τα συχαρίκια ήταν ο ρώ-

σος πρεσβευτής στην Ελλάδα Αντρέι Μάσλοφ. Αυτός, κατά τη συνάντησή του με τον Τσίπρα, του επέδωσε επιστολή με την οποία ο Πούτιν τον συγχαίρει για τη νίκη του στις εκλογές και τόνισε την ανάγκη ενίσχυσης των ελληνορωσικών σχέσεων σε σειρά τομέων, αλλά και σε διεθνές επίπεδο, “με σκοπό τη συνεισφορά στην ειρήνη και τη σταθερότητα της ευρύτερης περιοχής” (ιστοσελίδα *Ναυτεμπορικής*, Δευτέρα 26 Ιαν.).

Τώρα, το πόσο συμβάλλει στην ειρήνη και στη σταθερότητα η ρώσικη εισβολή και κατοχή της Κριμαίας, αυτά είναι αλλουνού παπά Βαγγέλιο.

Μετά από τη συνάντηση Τσίπρα-Μάσλοφ και ενώ οι έλληνες και ξένοι δημοσιογράφοι συνωστίζονταν έξω από το

Μέγαρο Μαξίμου (την έδρα του εκάστοτε έλληνα πρωθυπουργού) προσπαθώντας να συγκεντρώσουν πληροφορίες για την επικείμενη σύνθεση του νέου υπουργικού συμβουλίου, είδαν ξαφνικά να περνάει από την εξωτερική είσοδο μια μαύρη Μερτσέντες με φιμέ τζάμια και νόμισαν πως θα ήταν κάποιος που θα αναλάμβανε υπουργείο. Εκεί λοιπόν που περίμεναν κάποιον επίδοξο υπουργό, να σου και ξεπετιέται από τη Μερτσέντες ο κινέζος πρεσβευτής Τζόου Σιάο Λι! Όπως έγραψαν οι ίδιοι οι δημοσιογράφοι, “η παρουσία του κινέζου πρέσβη ξάφνιασε τους πάντες”, αφού “το ραντεβού του κινέζου πρέσβη με τον πρωθυπουργό Αλέξη Τσίπρα δεν

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Περισσότερα για τη σύνθεση της κυβέρνησης, σ. 3 • ΣΥΡΙΖΑ, Ρωσία, Ορθοδοξία σελ. 5, • Για τους γευτοαριστερούς απολογητές των ισλαμοφασιστών σφαγέων της Charlie Hebdo, σελ. 6 • Κάτω ο ισλαμοφασισμός, κάτω η προβοκάτσια, σελ. 8, • Με την τζιχαντιστική προβοκάτσια προετοιμάστηκε η νέα επίθεση στην Ουκρανία από τους ρώσους Χίτλερ, σελ. 12

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ

ΠΙΟ ΡΩΣΙΚΗ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ!

συνέχεια από τη σελ. 1

είχε ανακοινωθεί” (ιστοσελίδα *Πρώτου Θέματος*, 27 Γεν., άρθρο του Χρήστου Χατζησπύρου).

Μήπως, έστω μετά τη συνάντηση, ανακοινώθηκε από το Γραφείο του Τσίπρα τι συζητήθηκε στη συνάντηση αυτή; Όχι βέβαια! Κατά τα άλλα, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ θα έχει σημαία της τη διαφάνεια...

Η στάση του ΣΥΡΙΖΑ στο Ουκρανικό

Πέρα απ’ αυτά, εκεί που φάνηκε καθαρά η σύμπλευση Τσίπρα-Ρωσίας ήταν στη νέα φάση του ουκρανικού ζητήματος. Όπως είναι γνωστό, το τελευταίο διάστημα οι Ρώσοι και οι μαριονέτες τους στην Ουκρανία έχουν εξαπολύσει δριμεία επίθεση στη Μαριούπολη, με σκοπό να την καταλάβουν και να δημιουργήσουν έτσι ένα χερσαίο διάδρομο που θα συνδέει την Κριμαία με τη Ρωσία. Για το σκοπό αυτό κάνουν “τυφλές” βολές με το πυροβολικό τους, δηλαδή δε σκοπεύουν συγκεκριμένους στρατιωτικούς στόχους, βάσεις του ουκρανικού στρατού κτλ., αλλά χτυπάνε ωμά και ανελέητα άμαχο πληθυσμό.

Τα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης θεώρησαν πως έπρεπε κάπως να αντιδράσουν σ’ αυτήν την ωμή πρόκληση και κλιμάκωση της Ρωσίας, η οποία, εκτός των άλλων, παραβιάζει και τη συμφωνημένη και απ’ αυτούς εκεχειρία του Μινσκ. Σήμερα που γράφονται αυτές οι γραμμές (29 Γενάρη) συνεδριάζουν οι υπουργοί Εξωτερικών των χωρών-μελών της ΕΕ για να δουν τι θα κάνουν με τις κυρώσεις κατά της Ρωσίας. Στη Σύνοδο αυτή των ευρωπαϊκών ΥΠΕΞ θα συμμετάσχει εκ μέρους της νέας ελληνικής κυβέρνησης ο έλληνας ΥΠΕΞ Νίκος Κοτζιάς, σύμβουλος παλαιότερα του Γ. Παπανδρέου (σσί το βασιλείο!).

Την Τρίτη, λοιπόν, 27 του Γενάρη μαθαίναμε μ’ ένα μπαράζ απ’ όλα τα ελληνικά ΜΜΕ σε συγχорδία, όπως πάντα γίνεται σε παρόμοιες περιπτώσεις, ότι η νέα ελληνική κυβέρνηση και η μόνιμη αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην ΕΕ έκφρασε τη δυσαρέσκειά της για την ανακοίνωση της ύπατης εκπροσώπου της ΕΕ για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας Φεντερίκας Μογκερίνι και του προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου Ντόναλντ Τουσκ, οι οποίοι προέβησαν σε δήλωση “Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ” σε σχέση με την ουκρανική κρίση χωρίς, δήθεν, να ερωτηθεί η ελληνική κυβέρνηση (με τη

δήλωση αυτή η ΕΕ καταδικάζει τη Ρωσία για τη συνεχή και αυξανόμενη υποστήριξη προς τους αυτονομιστές της ανατ. Ουκρανίας και καλεί τους ΥΠΕΞ των “28” να εξετάσουν περαιτέρω κυρώσεις εναντίον της).

Συγκεκριμένα, σε ανακοίνωσή της η Γενική Γραμματεία του πρωθυπουργού τονίζει τα εξής: “*Η δήλωση “Αρχηγών κρατών και κυβερνήσεων της ΕΕ” που δημοσιεύθηκε σήμερα κυκλοφόρησε χωρίς να έχει ακολουθηθεί η προβλεπόμενη διαδικασία για την εξασφάλιση συναίνεσης των κρατών-μελών, και ειδικότερα χωρίς να εξασφαλισθεί η συναίνεση της Ελλάδας. Στο πλαίσιο αυτό υπογραμμίζεται ότι δεν έχει τη συναίνεση της χώρας μας. Δυσανεμία για τη μεθόδευση αυτή εκφράστηκε τόσο στο πλαίσιο τηλεφωνικής συνομιλίας του Πρωθυπουργού με την ΥΕ/ΕΕ κα Mogherini όσο και στο κατάλληλο επίπεδο από τη Μόνιμη Αντιπροσωπεία της Ελλάδας στην ΕΕ.*”

Στη βάση αυτής της λογικής, πηγές του Τσίπρα διέρρεαν στον Τύπο “τη βούληση της κυβέρνησης να μην ανεχθεί την περιθωριοποίηση της χώρας” και έκαναν λόγο για “αντιθεσμική ενέργεια” των Τουσκ-Μογκερίνι. Επίσης άφηναν να διαφανεί ότι “*διατυπώθηκαν ενστάσεις ως προς το περιεχόμενο της δήλωσης και ζητήθηκαν κάποιες τροποποιήσεις. Οι προτάσεις της Αθήνας αγνοήθηκαν και η Δήλωση εκδόθηκε όπως είχε πρωτοδιατυπωθεί.*” Στην ουσία τόσο ο Τουσκ όσο και η Μογκερίνι είναι ρωσόφιλοι αλλά στις θέσεις που έχουν δεν μπορούν παρά να λειτουργούν εκφράζοντας τη γενική θέληση των κρατών και των κυβερνήσεων της ΕΕ που εκπροσωπούν.

Να λοιπόν που δεν πήγε χαμένη η επίσκεψη του Μάσλοφ στον Τσίπρα και τα συχαρίκια του Πούτιν.

Διόλου άσχετη, άλλωστε, είναι και η ευχή που έκφρασε ο ρώσος ΥΠΕΞ Λαβρόφ να έχει η νέα ελληνική κυβέρνηση κάθε επιτυχία και η πρόσκλησή του στον έλληνα ΥΠΕΞ Ν. Κοτζιά να επισκεφθεί τη Μόσχα “*με την ελπίδα ότι οι σχέσεις των δύο χωρών “θα αναπτυχθούν και θα αποκτήσουν νέα δυναμική”* (Αυγή, Πέμπτη 29 Γεν.).

Τώρα πια είναι φανερό το μήνυμα της επίσκεψης Μάσλοφ στον Τσίπρα: η Ρωσία βροντοφωνάζει σε όλο τον κόσμο ότι η Ελλάδα είναι δική της - και δε φοβάται να το πει ανοιχτά. Το θέμα, βέβαια, δεν είναι τόσο τι κάνει η Ρωσία: αυτή κοιτάζει το δικό της συμφέρον. Το θέμα είναι αν και πώς αντιδρά η αποχαυνωμένη Δύση, κυρίως όμως πώς θα αντιδράσουν οι λαοί σ’ αυτή τη νέα φάση της ανοιχτής

ρώσικης επιθετικότητας.

Συνελήφθησαν κλέπτοντες οπώρας (πιάστηκαν να κλέβουν φρούτα)

Η αντίθεση, λοιπόν, της κυβέρνησης Τσίπρα φαίνεται να είναι διπλή: και σε θεσμικό επίπεδο και στην ουσία της δήλωσης, αφού είναι γνωστό από παλιά πως τόσο ο Τσίπρας όσο κι ο Καμμένος έχουν ταχθεί ανοιχτά κατά των κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας.

Πού βρίσκεται όμως η αλήθεια και πού το ψέμα; Πράγματι οι ευρωπαϊκές αρχές αγνόησαν επιδεικτικά την ελληνική κυβέρνηση (όπως ισχυρίζεται ο Τσίπρας) ή μήπως την ειδοποίησαν, αυτή όμως έκανε το κορόιδο και άφησε να δημοσιευτεί η δήλωση χωρίς να εκδηλώσει εκείνη τη στιγμή την αντίθεσή της, ώστε να βγει μετά ύπουλα και να καταγγείλει την ΕΕ;

Ο εκπρόσωπος του Τουσκ, του προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, ανέφερε τα εξής:

“*Διαβουλευθήκαμε με όλα τα κράτη-μέλη, συμπεριλαμβανομένου ενός εκπροσώπου της νέας κυβέρνησης της Ελλάδας. Εξ όσων αντιληφθήκαμε υπήρχε συμφωνία απ’ όλους όσον αφορά την ανακοίνωση αυτή το απόγευμα της Δευτέρας. Όταν πληροφορηθήκαμε την επιφύλαξη της Ελλάδας το πρωί της Τρίτης, προτείναμε να προστεθεί μια υποσημείωση στην οποία θα εξηγείται πως η Ελλάδα δεν καλύπτεται από την ανακοίνωση αυτή. Καθώς η Ελλάδα δεν ήθελε να προστεθεί μια τέτοια υποσημείωση, ήταν σαφές σε εμάς ότι μπορούσαμε να δημοσιοποιήσουμε την ανακοίνωση, όπως είχε συμφωνηθεί το απόγευμα της Δευτέρας*” (ethnos.gr, 28 Γεν.).

Νομίζουμε πως μετά απ’ αυτό δε χρειάζεται ιδιαίτερος σχολιασμός για το ποιος λέει την αλήθεια και ποιος προσπαθεί με ψέματα να προβοκάρει την ΕΕ. Άλλωστε, στο ίδιο συμπέρασμα μπορεί να καταλήξει κανείς αβίαστα αν διαβάσει την πανομοιότυπη “έκφραση δυσαρέσκειας” του κύριου αναπληρωτή κυβερνητικού εκπροσώπου Βίκτωρα Παπαδόπουλου “για τη διαδικασία που ακολουθήθηκε”. Αυτός, μιλώντας στο κυπριακό κανάλι Σίγμα, “*ανέφερε ότι το μήνυμα για το επικείμενο έκτακτο συμβούλιο για το ουκρανικό ήρθε στη Λευκωσία τα τελευταία 24ωρα, με διορία μόλις τριών ωρών για τα κράτη-μέλη να απαντήσουν. Τη στιγμή εκείνη ο πρόεδρος της Κυπριακής Δημοκρατίας Νίκος Αναστασιάδης ταξίδευε και το μήνυμα ελήφθη από τον ίδιο μετά την προσγείωσή του αεροσκάφους του. Αμέσως η Προεδρία*

της Δημοκρατίας εξέφρασε γραπτώς τη διαμαρτυρία της για το γεγονός ότι ο χρόνος που δόθηκε για απάντηση ήταν πολύ περιορισμένος, και έτσι δεν δόθηκε η δυνατότητα σε ένα κράτος-μέλος που διαφωνεί με το θέμα να εκφράσει τη θέση του. Με αυτό τον τρόπο δεν ακούστηκαν οι φωνές των κρατών-μελών που αντιτίθενται στο ενδεχόμενο επιβολής νέων μέτρων κατά της Μόσχας” (skai.gr, Τετάρτη 28 Γενάρη).

Κάποιοι αρχίζουν να ξυπνάνε στην ΕΕ

Τι λέει η Ευρώπη για όλ’ αυτά, και κυρίως τώρα που φαίνεται καθαρά με ποιους είναι η νέα ελληνική κυβέρνηση; Άρχισαν να ακούγονται κάποιες φωνές, που δείχνουν σ’ ένα βαθμό την έντονη αφύπνιση κάποιων Δυτικών ηγετικών προσωπικοτήτων σχετικά με το ελληνικό πολιτικό καθεστώς. Ο πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου Μάρτιν Σουλτς, γερμανός σοσιαλδημοκράτης ως προς την πολιτική του τοποθέτηση, πους ως πρόσφατα έκανε ότι μπορούσε για να αναγνωρίσει η ΕΕ τα οικονομικά αιτήματα των ελληνικών κυβερνήσεων απέναντι στους δανειστές, αναφερόμενος στη διαφοροποίηση της κυβέρνησης Τσίπρα από την ανακοίνωση της ΕΕ για τη Ρωσία, δήλωσε στο 2ο κανάλι της δημόσιας

συνέχεια στη σελ. 11

Παρακαλούμε τους αναγνώστες μας να στέλνουν τα γράμματα ή τις επιταγές τους στη δ/νση Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα, ΤΚ 10432, ή στο όνομα Κώστας Κούτελος, ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας ενισχύσεις μπορείτε να χρησιμοποιείτε το λογαριασμό μας στην Εθνική Τράπεζα: 160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο
Ελένη Κωνσταντινοπούλου
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Το κύριο χαρακτηριστικό της νέας κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι η ξεστσίπωτη δουλικότητα της στην πουτινική Ρωσία. Κεντρικό πρόσωπο αυτής της πολιτικής είναι ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς, φίλος του Ντούγκιν, του θεωρητικού του ρώσικου νεοχιτλερισμού και συμβούλου του Πούτιν. Απαραίτητος όρος για να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα των νέων αφεντικών είναι η συνέχιση του σαμποτάζ, και γι' αυτό τοποθετήθηκε στο υπουργείο “παραγωγικής ανασυγκρότησης” ο Λαφαζάνης που έχει τη σχετική πείρα. Το ότι το πρώτο μέλημα της κυβέρνησης ήταν να διώξει κάθε δυτικό επενδυτή και να προκαλέσει κραχ στο χρηματιστήριο με τη βεβιασμένη ανακοίνωση της διακοπής του προγράμματος των ιδιωτικοποιήσεων, είναι χαρακτηριστικό της πολιτικής της καταστροφής που ετοιμάζουν για τη χώρα.

Η καταστροφή αυτή έχει στόχο να υπηρετήσει τα νέα αφεντικά όπως αποδείχτηκε με τις δηλώσεις του νέου υπουργού Ναυτιλίας Δρίτσα που δεν περίμενε επίσης ούτε μία μέρα για να ανακοινώσει ότι σε ότι αφορά ειδικά την Cosco, που έχει “εγκατασταθεί” στη χώρα, θα τηρηθούν οι υποχρεώσεις του κράτους στα πλαίσια όσων έχουν συμφωνηθεί (!), δηλαδή η Cosco θα μείνει και θα τηρηθούν όλες οι σκανδαλώδεις συμβάσεις της σχεδόν τζάμπα παραχώρησης των προβλητών II και III. Αλλά για να υπάρχει κάποιο άλλοθι στην Ευρώπη για αυτή τη διακριτική μεταχείριση, απλά μπήκε για λίγο στον πάγο η αγορά του ΟΛΠ. Μάλιστα ο Δρίτσας “αποκάλυψε” στην τελετή παράδοσης και παραέθαρόδι οδοί οθαός οί άδοξείαδ, υδέ “οι συμφωνίες σε διακρατικό επίπεδο με την Κίνα είναι κεντρική πολιτική της κυβέρνησης” (Ναυτεμπορική, 29/1/2015). Επιπλέον δήλωσε συγκεκριμένα τα εξής για την υφιστάμενη συμφωνία παραχώρησης στην Cosco του σταθμού εμπορευματοκιβωτίων και τη λειτουργία των προβλητών II και III (πρόκειται για τις συμφωνίες των 230 εκ. Ευρώ που υπέγραψε τελευταία ο Σαμαράς άρον άρον και στα μουλωχτά):

“Κάθε τι που έχει εγκατασταθεί με σύμβαση στη χώρα μας είναι σεβαστό. Όσον αφορά στην παραχώρηση του σταθμού εμπορευματοκιβωτίων στην COSCO, στεκόμαστε με πολλή σοβαρότητα απέναντι στις συμβατικές υποχρεώσεις του ελληνικού κράτους. Θέλουμε κάθε τέτοια σύμβαση να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας. Πέρα από τη συζήτηση που θα ανοίξουμε για αυτή τη συμφωνία, το πρώτιστο ζήτημα είναι να εντάσσονται στην αναβάθμιση διακρατικών σχέσεων. Στο πλαίσιο αυτό θέλουμε ανοιχτούς ορίζοντες για την αναβάθμιση των σχέσεων με την Κίνα και τον κινεζικό λαό” (28 Γενάρη).

Αλλά και ο απερχόμενος υπουργός Μιλτ. Βαρβιτσιώτης δήλωσε ότι “είναι σημαντικό να μη διαταραχθεί η σχέση στρατηγικής σημασίας με την Κίνα και δημιουργηθεί ανασφάλεια στο επενδυτικό περιβάλλον, εφόσον γίνει αναδιαπραγμάτευση της σύμβασης με την Cosco”.

Δεξιοί κι “αριστεροί” στην υπηρεσία του άπληστου κινέζικου σοσιαλμπερλισμού!

Αν θυμόμαστε καλά, οι Συριζαίοι διατυμπάνιζαν προεκλογικά ότι τις συμβά-

σεις ιδιωτικοποίησης που είχε υπογράψει η κυβέρνηση Σαμαρά θα τις μελετούσαν μία προς μία εξονυχιστικά και, αν δεν ήταν προς το συμφέρον του ελληνικού λαού, θα τις καταργούσαν. Και το εύλογο ερώτημα είναι: τότε πρόλαβαν να μελετήσουν τη σύμβαση με την Cosco και συμπέραναν ότι λειτουργεί προς το συμφέρον του ελληνικού λαού; Μέσα σε δύο μέρες μετά τις εκλογές; Ή μήπως είχαν προαποφασίσει αυτές τις συμβάσεις, με τους Ρώσους-Κινέζους-Καταριανούς και λοιπούς συμμάχους, να τις κρατήσουν ουσιαστικά ως έχουν, ενώ αυτές με δυτικές εταιρείες, που ακόμα και να ήθελαν δεν έχουν τα εσωτερικά ερείσματα να κάνουν αποικιακές συμβάσεις, να τις στείλουν στο πυρ το εξώτερον; Γιατί περί αυτού πρόκειται.

Για να διασφαλιστούν οι καλές σχέσεις με την Κίνα, ο ΣΥΡΙΖΑ διόρισε γραμματέα του υπουργικού συμβουλίου, το Σπ. Σαγιά, νομικό σύμβουλο της COSCO (!) που έχει συμβάλει στη διαμόρφωση του σκανδαλώδους “φιλικού διακανονισμού” που τελικά της έδωσε τζάμπα την προβλήτα III (Ριζοσπάστης, 28/1/2015). Μην τυχόν και κανείς υπουργός ξεστρατίσει από λάθος και τους δυσαρεστήσει....

Αλλά το πιο σημαντικό για τη νέα κυβέρνηση ήταν να δείξει αμέσως ποιος ήταν ο βασικός προστάτης της.

Πρώτη πράξη του πρωθυπουργού Τσίπρα, η δήλωση πίστης στον Πούτιν

Το πρώτο μέλημα του Τσίπρα ήταν να συναντηθεί με το ρώσο πρέσβη στην Αθήνα, Μασλόφ, ο οποίος του επέδωσε συγχαρητήρια επιστολή του Πούτιν. Στη συνάντηση τονίστηκε “η ανάγκη να ενισχυθούν οι ελληνορωσικές σχέσεις σε μια σειρά από τομείς αλλά και σε διεθνές επίπεδο, συνεισφέροντας στην ειρήνη και τη σταθερότητα της ευρύτερης περιοχής” (www.russian.gr). Για να προωθήσει την “ειρήνη και τη σταθερότητα στην περιοχή”, ο Τσίπρας έκανε την πρώτη του διεθνή σύγκρουση όχι ενάντια στα μνημόνια αλλά ενάντια σε μία δίκαιη και αμυντική κίνηση καταγγελίας της Ρωσίας από την ΕΕ για τη χιτλερική εισβολή στην Ουκρανία. Συγκεκριμένα, ο Τσίπρας έκφρασε την έντονη δυσαρέσκεια του για νέες κυρώσεις της ΕΕ κατά της Ρωσίας και δήλωσε ότι δεν έχουν τη συναίνεση της Ελλάδας (!) Μάλιστα διαμαρτυρήθηκε με το θράσος που του

δίνουν οι πυρηνικές κεφαλές του αφεντικού του γιατί δεν περίμεναν την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ να αναλάβει καθήκοντα και να τη ρωτήσουν πριν πάρουν τις αποφάσεις τους. Αποδείχτηκε αργότερα ότι αυτή η κατηγορία κατά της ΕΕ δεν ίσχυε (Δες σχετικό άρθρο σε αυτό το φύλλο της ΝΑ). Έτσι ο Τσίπρας αποκάλυψε μόνο μετά τις εκλογές την υποστήριξη του στη ρώσικη επιθετικότητα, πράγμα που δεν είχε κάνει πριν τις εκλογές κυρίως για να μην χάσει την υποστήριξη από τη Δύση, ιδιαίτερα από τις ΗΠΑ του Ομπάμα που κυριολεκτικά σκίστηκαν να τον φέρουν στην εξουσία.

Μετά τη συνάντησή του με το ρώσο πρέσβη ο Τσίπρας συναντήθηκε και με τον κινέζο πρέσβη στην Αθήνα λίγο πριν την ανακοίνωση της κυβέρνησης. Δεν περίμενε ούτε καν να αναλάβει καθήκοντα ο νέος υπουργός Εξωτερικών.

Ο διορισμός σε αυτή τη θέση του Ν. Κοτζιά φανερώνει το βρώμικο φιλοναζιστικό και ρωσοδουλο πρόσωπο της νέας κυβέρνησης. Ήδη η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δέχθηκε ουσιαστικά τα συγχαρητήρια της ναζιστικής συμμορίας της “ΧΑ” με μία ανακοίνωσή της που δήλωνε με ενθουσιασμό ότι είναι υπέρ του ελληνικού βέτο για τις κυρώσεις της ΕΕ κατά της Ρωσίας και υπέρ της απόφασης για διακοπή των ιδιωτικοποιήσεων (εννοεί των δυτικών όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ, γιατί είναι και οι δύο υπέρ των “εγκατεστημένων” ανατολικών κρατικοποιήσεων υπέρ Ρωσίας και Κίνας, και όσων θα εγκατασταθούν στη συνέχεια).

Ο υπουργός Εξωτερικών Ν. Κοτζιάς και οι αγαστές σχέσεις του με το Ντούγκιν, το φίλο των απανταχού ναζιστών, συμπεριλαμβανομένων των Χρυσαιγιτών

Ο Ν. Κοτζιάς προέρχεται από την “Κ”ΝΕ, ήταν μέλος της Κ.Ε. του ψευτοΚΚΕ το 1989, πέρασε από το ΝΑΡ και το ΠΑΣΟΚ και κατέληξε στον ΣΥΡΙΖΑ. Έχει οικοδομήσει άριστες πολιτικές σχέσεις με τον υπ’ αριθμό ένα σύμβουλο του Πούτιν, το Ντούγκιν. Ο Ντούγκιν συμμετείχε σε διάλεξη στο Πανεπιστήμιο Πειραιά που δόθηκε στα πλαίσια του μαθήματος “Η εξωτερική πολιτική της Ρωσίας” το οποίο δίδασκε ο Ν. Κοτζιάς. Στη διάλεξή του ο Ντούγκιν εξήρε το ρόλο της Ορθοδοξίας στην ενότητα Ελλήνων και Ρώσων. Σήμερα έχει ξεσπάσει ένας πόλεμος μεταξύ των Financial Times που έφεραν στο φως την είδηση, του ίδιου του Ν. Κοτζιά και του Πανεπιστημίου Πειραιά που διαμεύδουν τους FT ως προς

το ότι ήταν ο Ν. Κοτζιάς που απεύθυνε την πρόσκληση στο Ντούγκιν. Αλλά αυτό έχει δευτερεύουσα σημασία από τη στιγμή που είναι εντελώς σαφές το ότι ήταν ο Ν. Κοτζιάς υπεύθυνος για το ποιος θα μιλήσει σε μία διάλεξη που έγινε πάνω στο αντικείμενο που δίδασκε όπως προκύπτει από την επίσημη ανακοίνωση του κοσμήτορα του Πανεπιστημίου Πειραιά. Ο ίδιος ο κοσμήτορας που επιβεβαιώνει ότι η διάλεξη έγινε στα πλαίσια του μαθήματος του Κοτζιά, αναφέρει ότι ο Ντούγκιν αυτοπροτάθηκε (!!!) για τη διάλεξη μέσω συνεργατών του και δεν προσκλήθηκε από τον Κοτζιά. Τώρα από που το έμαθε ο Ντούγκιν ότι ο Ν. Κοτζιάς έκανε το μάθημα “Εξωτερική πολιτική της Ρωσίας” στο Πανεπιστήμιο του Πειραιά για να αυτοπροταθεί να δώσει διάλεξη, δεν μπαίνουν στον κόπο να το εξηγήσουν ούτε ο κοσμήτορας, ούτε ο Κοτζιάς, όπως δεν μπαίνουν στον κόπο να καταδικάσουν την πλατφόρμα του Ντούγκιν και τις στενές σχέσεις του με τους ναζιστές της “Χρ. Αυγής”.

Η πλατφόρμα του Ντούγκιν αποτυπώνεται διεξοδικά στο βιβλίο του “Η τέταρτη πολιτική θεωρία” όπου εξηγεί πως πρέπει να ενωθούν οι ψευτοκομμουνιστές και κάθε εχθρός της προόδου απανταχού της γης με τους φασίστες και να συγκροτήσουν ένα μέτωπο που θα συγκρουστεί με τη νεοφιλελεύθερη Δύση με κέντρο της την Ευρασία, δηλαδή τελικά τη νεοσαρική Ρωσία. Το βιβλίο αυτό έχει να παίξει τον ίδιο ρόλο που έπαιξε ο “Αγών μου” για την άνοδο του χιτλερισμού στην ευρωπαϊκή ήπειρο.

Ο Ντούγκιν είχε συναντηθεί το Μάη του 2014 στη Μόσχα με τους Ματθαϊόπουλο και Ζαρούλια της “Χρ. Αυγής”. Στη συνάντησή ο Ντούγκιν τόνισε πως Ελλάδα και Ρωσία “μοιράζονται τις κοινές αξίες της Ορθοδοξίας και του πολιτισμού” που αντιπαρατίθενται στην Ευρώπη “των τοκογλύφων και της παρακμής”.

Ήδη ο Ν. Κοτζιάς ετοιμάζεται να πάει στα ευρωπαϊκά όργανα για να παλέψει την “αποφυγή της ρήξης μεταξύ ΕΕ και Ρωσίας”. Βέβαια ούτε οι βρυχηθμοί του Τσίπρα για το ουκρανικό ούτε οι διάφοροι Κοτζιάδες θα πέρναγαν στην Ευρώπη, αν αυτή δεν κρατούσε τόσο άθλια υφεσιακή στάση απέναντι στον Πούτιν και αν δεν ήταν διαβρωμένη σε όλους τους κεντρικούς μηχανισμούς της από φί-

Κοτζιάς-Ντούγκιν στο παν/μιο Πειραιά

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 3

λους του Κρεμλίνου όπως η ύπατη εκπρόσωπος της ΕΕ για τις εξωτερικές υποθέσεις και την πολιτική ασφάλεια Μογκερίνι, ο γερμανός υπουργός Εξωτερικών Σταϊνμάγερ και η διπρόσωπη Μέρκελ*.

Το άλλο βασικό υπουργείο στο οποίο μπαίνει ένας πολύ καλός φίλος του Κρεμλίνου, είναι αυτό που πήρε ο Καμμένος, υπό την επιτροπεία του πρώην κνίτη Κώστα Ήσυχου και με υφυπουργό τον απόστρατο αξιωματικό Συριζαίο Ν. Τόσκα.

Π. Καμμένος: Ανάγκη να υπάρξει συνεργασία με τη Μόσχα

Η συμμαχία του ΣΥΡΙΖΑ με τους εθνικοφασίστες των ΑΝΕΛ εκφράστηκε στο υπουργείο Εθνικής Άμυνας που δόθηκε στον αρχηγό τους Καμμένο. Ο ΣΥΡΙΖΑ χρειάζεται τον Καμμένο για να μπορέσει να περάσει πιο εύκολα τις φιλορώσικες εκκαθαρίσεις του στο στρατό με μία πολιτική ηγεσία με εθνικιστικό προσώπειο που δεν θα έχει το αμαρτωλό παρελθόν του δήθεν διεθνιστικού ΣΥΡΙΖΑ. Ο Καμμένος έκφρασε από την πρώτη στιγμή το φιλορωσισμό του με τις δηλώσεις του για ανάγκη συνεργασίας με τη Μόσχα, “για να εξασφαλιστεί πρώτα απ’ όλα η λειτουργία των ρωσικών οπλικών συστημάτων που διαθέτουν οι Ενοπλες Δυνάμεις”. Κι όμως ο Τσίπρας τον έθεσε υπό την επιτροπεία του αναπληρωτή υπουργού Κ. Ήσυχου, υπεύθυνου Εξωτερικής Πολιτικής και Άμυνας του ΣΥΡΙΖΑ παρά τις αντιρρήσεις που έκφρασε ο Καμμένος για αυτή την κίνηση. Ο Κ. Ήσυχος ήταν στέλεχος της “Κ” ΝΕ Καναδά και του ψευτοΚΚΕ από το 1985 έως την ίδρυση του Συνασπισμού. Μαζί με τον Ήσυχου ο Τσίπρας τοποθέτησε υφυπουργό τον Ν. Τόσκα, απόστρατο αξιωματικό, πρώην ΠΑΣΟΚ, και νυν αντιμνημονιακό Συριζαίο, ιδρυτή της κίνησης “Πράττω” της οποίας ηγείται ο Ν. Κοτζιάς. Βασική θέση του “Πράττω” είναι ότι η Ελλάδα πρέπει “να λειτουργήσει σαν Γέφυρα ανάμεσα στην Ευρώπη και στις αναδυόμενες δυνάμεις, ιδιαίτερα την Κίνα και τη Ρωσία, με τις οποίες τη συνδέει η ιστορία, η παράδοση, ο πολιτισμός, πολλά κοινά συμφέροντα στον νέο κόσμο που διαμορφώνεται” (www.pratto.gr, ιδρυτική διακήρυξη). Βασική θέση του Ν. Τόσκα είναι η διεκδίκηση πολιτικού ρόλου του στρατού για την ανατροπή της μνημονιακής πολιτικής στη βάση της “ενότητας” στρατού - λαού. Ο ίδιος σε ομιλία εκδήλωσης του “Πράττω” για την Άμυνα το Νοέμβριο του 2014 αναφέρει ότι “τα διδάγματα μετά τη μεταπολίτευση όπου επικράτησε η αντίληψη ότι πρέπει να κτισθεί ένα τείχος προστασίας γύρω από τα θέματα και τους ανθρώπους της άμυνας, μια “ζώνη υγείας” ήταν λάθος” και ότι οι περισσότεροι στρατιωτικοί “επειδή προέρχονται

από λαϊκά στρώματα είναι αντίθετοι με τις πρακτικές της ολιγαρχίας αλλά δεν έχει γίνει ακόμη αντιληπτό ότι για την ανατροπή της κατάστασης απαιτείται συμμαχική σχέση με τα λαϊκά στρώματα, τα οποία δεν είναι ανταγωνιστικά αλλά είναι η ίδια σάρκα και τα οποία έχουν και το πρωτείο στην ιεράρχηση”. Αυτοί οι στρατιωτικοί που προέρχονται από “λαϊκά στρώματα” έχουν στις τάξεις τους σήμερα φιλοχουντικούς και φιλοναζιστές που θα στηρίζουν το σοσιαλφασιστικό κράτος ΣΥΡΙΖΑ στα πλαίσια του “μετώπου ανατροπής” στρατού-λαού.

Όμως και η αστυνομία που για άλλη μια φορά ψήφισε και μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό από προηγούμενες εκλογές τη “Χρυσή Αυγή”, βρήκε ένα φιλικό πρόσωπο στο νέο υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Πανούση.

Πανούσης: “Θα συμφιλιώσουμε τον πολίτη με τον αστυνομικό”

Η άνοδος της ναζιστικής “Χρ. Αυγής” στην αστυνομία δεν απασχολεί καθόλου το νέο υπουργό ο οποίος δήλωσε ότι το βασικό πρόβλημα είναι η σωστή “εκπαίδευση” των αστυνομικών, και καθόλου η αποναζιστικοποίησή της, και η παραδειγματική πειθαρχική τιμωρία για βαρβαρισμούς κρατουμένων και μεταναστών. Μάλιστα, είπε ότι αυτή η Αστυνομία, “πρέπει να διδάξει ήθος, δημοκρατία και πίστη στον κοινοβουλευτισμό και στο Σύνταγμα”. Διαφώνησε τάχα με τον αρχηγό του τον Τσίπρα για το θέμα της οπλοφορίας στις διαδηλώσεις και είπε ότι πρέπει να έχει η αστυνομία όπλο στις διαδηλώσεις, αρκεί να εκπαιδευτεί ο αστυνομικός για να ξέρει τι θα κάνει το όπλο. Η αστυνομία θα παίζει ρόλο καταστολής με τον οπλισμό της και τη “σωστή” εκπαίδευσή της στις αντι-συριζαϊκές διαδηλώσεις που αργά ή γρήγορα θα ξεσπάσουν.

Η ουσιαστική καινοτομία της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι η αστυνομία μετακόμισε στην αρμοδιότητα του υπερυπουργού Εσωτερικών, Βούτση, που μόνο εχθρό της σοσιαλφασιστικής βίας δεν μπορεί κανείς να τον χαρακτηρίσει.

Σε τέσσερα υπερυπουργεία οι βασικοί τομείς της διοίκησης, της οικονομίας, της παραγωγής και της παιδείας

Ουσιαστικά δεν μειώθηκαν οι υπουργοί, αλλά τα υπουργεία και συγκροτήθηκε ένα υπερσυγκεντρωτικό σχήμα, όπου ανεξάρτητα υπουργεία συγχωνεύτηκαν σε υπερυπουργεία που έχουν στα χέρια τους τέσσερα βασικά στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ με πολλούς αναπληρωτές υπουργούς, ο Βούτσης (Εσωτερικών - Διοικητικής Ανασυγκρότησης που περιλαμβάνει στην αρμοδιότητά του και την αστυνομία), ο Λαφαζάνης (Παραγωγικής Α-

νασυγκρότησης, Περιβάλλοντος και Ενέργειας), ο Σταθάκης (Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού) και ο Μπαλτάς (Παιδείας, Πολιτισμού και Θρησκευμάτων). Αυτό δείχνει πόσο στενά καθοδηγημένη θα είναι η νέα κυβέρνηση από ένα ηγετικό απαράτ και ότι η πολυφωνία είναι πλασματική και θα εφαρμόζεται τελικά μόνο ότι διατάζει το στενό ηγετικό επιτελείο.

Όλοι αυτοί μίλησαν με ένα στόμα, εξαγγέλλοντας διάφορα φιλολαϊκά μέτρα, όπως, το βασικό μισθό στα 751 Ευρώ, την επαναφορά της 13ης σύνταξης, την επαναπρόσληψη διάφορων κατηγοριών που βγήκαν στη διαθεσιμότητα, με αδιευκρίνιστα κριτήρια, και σε αδιευκρίνιστο χρόνο. Με αυτές τις επαναπροσλήψεις ετοιμάζουν την εξαγορά πλατιών στρωμάτων δημοσίων υπαλλήλων και τη συγκρότηση κομματικών στρατών.

Το βασικό των εξαγγελιών ΣΥΡΙΖΑ είναι ότι περιλαμβάνουν διάφορα φιλολαϊκά “θα” που στηρίζονται σε έναν αέρα. Με ένα μαγικό ραβδί, εξαφανίστηκαν τα νούμερα των εισαγωγών, εξαγωγών, των ρυθμών ανάπτυξης, της παραγωγής, των δημοσιονομικών ελλειμμάτων, της ρευστότητας, των διαθέσιμων ποσών των ταμείων, και όλη η συζήτηση για το αν τα ταμεία είναι άδεια ή γεμάτα, τι θα γίνει με το μνημόνιο, πως και με ποια επιτόκια θα βρουν δανεικά, πόσο κούρεμα χρέους θα επιδιώξουν, πως θα ξεπληρώσουν τα ομόλογα που λήγουν. Θα δείξει σύντομα ποιες μεθόδους εκβιασμού της Ευρώπης και ανωμαλίας θα ακολουθήσουν για να εξασφαλίσουν για κάποιο διάστημα κάποια χρήματα που θα ανακουφίσουν προσωρινά μόνο τον πληθυσμό.

Αλλά ούτε ο βασικός μισθός των 751 Ευρώ, ούτε η 13η σύνταξη, θα ανακουφίσει το πλήθος των ανέργων που ολοένα αυξάνεται και που δεν έχει κανένα εισόδημα, και ζει μέσα στην ανέχεια και στην εξαθλίωση. Αυτή η ανεργία θα συνεχίζεται όσο συνεχίζεται το σαμποτάζ, και όσο η δηλωμένη δουλικότητα της νέας κυβέρνησης στον Πούτιν εξασφαλίζει ένα από τα πιο βασικά εργαλεία του σαμποτάζ που είναι το ακριβό ρώσικο φυσικό αέριο. Και ασφαλώς ο βασικός μισθός των 751 Ευρώ δεν θα εφαρμοστεί ποτέ στην Cosco που έχει βρει πολλούς τρόπους να παρακάμπτει το εργατικό δικαίωμα μέσω εργολάβων, και την οποία η νέα κυβέρνηση υποδέχτηκε με ανοιχτές αγκάλες. Αναλόγως δεν θα εφαρμοστεί και στα άλλα ανατολικά κάτεργα που ετοιμάζονται.

Σύμφωνα με τις διακηρύξεις της, η βασική πηγή παραγωγής του πλούτου για τη νέα κυβέρνηση είναι η καταπολέμηση της διαπλοκής, της διαφθοράς, και της φοροδιαφυγής και για αυτό έφτιαξε και υπουργείο για την καταπολέμηση της διαφθοράς, με υπουργό το Νικολούδη, το οποίο θα υπάγεται απευθείας στον Τσίπρα και για αυτό ονομάστηκε υπουργείο

Επικρατείας. Αυτή είναι η πιο δημαγωγική θέση του ΣΥΡΙΖΑ, αφού είναι φανερό ότι μια χώρα και ο λαός της δεν μπορούν να ζήσουν από την καταπολέμηση της διαφθοράς, της διαπλοκής και της φοροδιαφυγής. Και βέβαια αν το εννοούσε ο ΣΥΡΙΖΑ, μπορούσε κανείς να κάνει υπολογισμούς, αλλά ποια διαφθορά θα καταπολεμήσει όταν όλοι οι αληθινοί ολιγάρχες της χώρας, Κόκκαλης, Μπόμπολας και σία μένουν στο απυρόβλητο; Κατά τα άλλα όλη αυτή η δημαγωγία θα χρησιμοποιηθεί για να εκκαθαριστούν και να χτυπηθούν όσοι αστοί μπαίνουν στο δρόμο των ανατολικών ολιγαρχιών και των ρωσοκινέζικων αφεντικών.

Σε ότι αφορά το σκέλος ανάπτυξη, όποιοι επενδυτές ενδιαφέρονται πρέπει να πάνε να βρουν τους αρμόδιους υπουργούς που θα τους ενημερώσουν που μπορούν να επενδύσουν όπως δήλωσε ο αντιπρόεδρος της κυβέρνησης Δραγασάκης. Αυτό είναι το πρόγραμμα επενδύσεων του ΣΥΡΙΖΑ! Αρέσεις στον Τσίπρα και στο Λαφαζάνη, έχει καλώς, δεν τους αρέσεις φεύγει.

Σε όλο αυτό το θίασο θα δεσπόζει ο νέος αστέρας του σοσιαλφασισμού, ο υπουργός οικονομικών Βαρουφάκης, ο οποίος με τόνους αλαζονείας καθυσάχασε τους ευρωπαίους λέγοντας ότι δεν πρόκειται να ξεκινήσει σκληρό φαρ-ούε-στ, αλλά θέλει συνεννόηση. Στα πλαίσια του γενικότερου πνεύματος της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, ο πολύς υπουργός Οικονομικών, δεν αναφέρθηκε επίσης ούτε σε ένα νούμερο της οικονομίας, ενημέρωσε όμως ότι πολλά από τα δεινά των ελλήνων προέρχονται από το γεγονός ότι υπέκυψαν στον καταναλωτισμό και φορτώθηκαν με πιστωτικές κάρτες και στεγαστικά δάνεια, ενώ ευτυχισμένοι είσαι μόνο όταν ασπάζεσαι το λιτό βίο... Αυτή είναι μία προειδοποίηση για το τι πρόκειται να ακολουθήσει...

Σε αυτό το φαιο-“κόκκινο” εκτροματικό κράτος που ετοιμάζεται σύντομα θα ξεκινήσουν δημοκρατικές αντιστάσεις. Αυτή την περίοδο η ΟΑΚΚΕ έχει να παίξει ένα κρίσιμο ρόλο.

*Λίγο πριν την εκτύπωση αυτού του φύλλου της Νέας Ανατολής μάθαμε ότι ο Κοτζιάς ήταν ένας βασικός κρίκος σε μια αλυσίδα κυβερνήσεων, όπως της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Αυστρίας, της Ουγγαρίας, της Κύπρου αλλά και στελεχών φίλων και πρακτόρων της Ρωσίας, όπως ο ΥΠΕΞ της Γερμανίας Σταϊνμάγερ και η επικεφαλής της διπλωματίας της ΕΕ Μογκερίνι, που βρήκαν ευκαιρία και στοιχίστηκαν πίσω από τον ξεδιάντροπα πουτινικό Κοτζιά για να αποφασίσουν τελικά ένα όχι σε νέα μέτρα κατά της Ρωσίας, αφήνοντας χωρίς απάντηση τη νέα επίθεση του Κρεμλίνου στην Ουκρανία και τη σφαγή στη Μαριούπολη.

ΣΥΡΙΖΑ-ΡΩΣΙΑ-ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ

Στην Ελλάδα η ορθόδοξη εκκλησία, σε πλήρη σύμφυση με το κράτος, αποτελεί έναν κατεξοχήν αντιδραστικό παράγοντα στην εξέλιξη της κοινωνίας. Αυτός ο παράγοντας σε γενικές γραμμές υπηρετούσε το κάθε αντιδραστικό πολιτικό καθεστώς, ενώ τα τελευταία χρόνια οι πλειοψηφικές τάσεις της εκκλησίας υπηρετούν την πολιτική πρόσδεση της χώρας με την ιμπεριαλιστική Ρωσία. Ιδιαίτερα μετά την άνοδο στην ηγεσία της του σημερινού αρχιεπίσκοπου Ιερώνυμου και μέσα στην κρίση αυτή η πρόσδεση στο εκκλησιαστικό επίπεδο απογειώθηκε, πράγμα που είναι καταστροφικό για τη χώρα, ιδίως για την δημοκρατία και την εθνική ανεξαρτησία.

Ο Τσίπρας ορκίστηκε πρωθυπουργός με πολιτικό όρκο. Αυτό σε ορισμένους ανθρώπους φαίνεται σαν μια αριστερή πρακτική, αλλά ο ίδιος και το κόμμα του δεν έχουν καμιά σχέση με την αριστερά. Αυτή η πράξη αποστερήθηκε οιοδήποτε προοδευτικού περιεχομένου από τη στιγμή που αυτός καθ' οδόν προς το Μαξίμου και πριν την ορκωμοσία του επισκέφτηκε με δική του πρωτοβουλία τον αρχιεπίσκοπο. “*Ερχομαι να πάρω την ευχή σας, οι σχέσεις πολιτείας και εκκλησίας θα είναι πιο αναβαθμισμένες και πιο ουσιαστικές απ’ ό,τι ήταν πριν*” (<http://www.skai.gr/news/greece/article/274001>, 29-1). Αριστερό περικάλυμμα και υπερδεξιά πρακτική, αυτή θα είναι η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ από εδώ και στο εξής.

Μια αριστερή, προοδευτική πολιτική θα έβαζε το ζήτημα του άμεσου χωρισμού της εκκλησίας από το κράτος και της κατάρτησης των θρησκευτικών από τα σχολεία. Ο ΣΥΡΙΖΑ φυσικά και δεν βάζει τέτοιο πράγμα. Ο λόγος πρέπει να αναζητηθεί ακριβώς στην ρωσόδουλη πολιτική του Ιερώνυμου. Στις αρχές του Ιούνη του 2012 ο Ιερώνυμος επι-

σκέπτεται τη Μόσχα και συναντιέται με τον Πούτιν και με τον πατριάρχη Μόσχας. Σε συνέντευξη που έδωσε λέει μεταξύ άλλων τα εξής ασύλληπτα ιδιαίτερα αυτά που αφορούν την παράδοση της ακίνητης εκκλησιαστικής περιουσίας στο καγκεμπίτικο Πατριαρχείο της Μόσχας:

“*Η συνάντηση με τον πρόεδρο Πούτιν ήταν πολύ σημαντική για μας. Διαπίστωσα ότι πρόκειται για σοβαρό ηγέτη, που εμπνέει εμπιστοσύνη και ασφάλεια. Δόθηκε η ευκαιρία να μιλήσουμε αρκετή ώρα μαζί του και να συζητήσουμε διάφορα θέματα. Μιλήσαμε και για την Ορθοδοξία και για τα προβλήματα που έχουν σχέση με τη γενικότερη πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα. Τονίσουμε ιδιαίτερα την αναγκαιότητα συνεργασίας. Παρακάλεσα τον Βλαντίμιρ Πούτιν να εξευρεθούν, στο πλαίσιο των δυνατοτήτων που υπάρχουν, τρόποι για ανάπτυξη της συνεργασίας μεταξύ της Ελλάδας και της Ρωσίας. Η χώρα μας έχει μεγάλη ανάγκη γι’ αυτό... Η Ελληνική Εκκλησία βρίσκεται σήμερα σε πολύ δύσκολη οικονομική κατάσταση, αλλά έχει σημαντικές δυνατότητες καθώς*

διαθέτει περιουσιακά στοιχεία, τόσο εκτάσεις γης όσο και ακίνητα. Αναζητούμε ανθρώπους, οι οποίοι θα αναλάβουν την αξιοποίηση και την αναβάθμιση αυτής της περιουσίας. Χρειαζόμαστε όμως ανθρώπους, για τους οποίους θα έχουμε την εγγύηση ότι μπορούμε να τους εμπιστευόμαστε. Εμείς δεν είμαστε ειδικοί σ’ αυτόν τον τομέα και για μας θα ήταν εγγύηση, εάν οι άνθρωποι αυτοί ΠΡΟΕΡΧΟΝΤΑΝ εκ μέρους του Πατριαρχείου Μόσχας. Είναι αυτονόητο, ότι και στην αρμοδιότητα του Πατριάρχη Κυρίλλου δεν ανήκει τέτοιου είδους συνεργασία, αλλά μας είναι πολύ σημαντική ακόμα και η γνώμη του για τα πρόσωπα και τις δυνατότητες που υπάρχουν εδώ” (<http://www.romfea.gr/epikairoiti/12750-archiepiskopos-theloume-sinergasia-me-rosiki-ekklisia>). Αυτόν τον άνθρωπο που δεν εμπιστεύεται τους έλληνες αλλά τους ρώσους για τη διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας συνάντησε ο Τσίπρας.

Ακολούθησε η επίσκεψη της Δούρου στο Άγιο όρος και η μετέπειτα συνέντευξή της στο Αγιορείτικο Βήμα: “*τονίζω ότι στο θέμα σχέσεων κράτους - εκκλησίας, δεν πρόκειται να προβούμε σε καμία μονομερή ενέργεια αλλά με διάλογο να επιδιώξουμε τη συνεννόηση προς όφελος της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού. Νομίζω ότι έχει ενδιαφέρον να παρατηρήσει κανείς ότι στη σημερινή συγκυρία της οξείας ανθρωπιστικής κρίσης, οι κοινωνικές δράσεις της εκκλησίας συγκλίνουν με*

εκείνες του ΣΥΡΙΖΑ. Υπό αυτό το πρίσμα, η σχέση εκκλησίας - κοινωνίας νοηματοδοτείται εκ νέου, λαμβάνοντας νέες, δυναμικές μορφές” (<http://www.agioritikovima.gr/artheta/item/28695>).

Για να ολοκληρώσει τον περασμένο Αύγουστο ο ίδιος ο Τσίπρας με την επίσκεψή του στον Άθω. Δεν θα πήγαινε αν το Άγιο Όρος ήταν ακόμη με το πατριαρχείο Κων/πολης. Αλλά μέσα από το σκάνδαλο Εφραίμ και μετά την προσχώρησή του Εφραίμ στο στρατόπεδο του Πούτιν, με την επίσκεψή του στη Μόσχα, τα πράγματα ήταν πια ώριμα για τον Τσίπρα.

Αυτός είναι ο βαθύτερος λόγος που ο ΣΥΡΙΖΑ δεν κάνει καθόλου ζήτημα τον αντισημιτισμό των μητροπολιτών, στο βαθμό που αυτοί είναι ρωσόφιλοι, και γιαυτό εμφανίστηκε τα Φώτα δίπλα στο μητροπολίτη Πειραιά, πασίγνωστο φιλοναζιστή και αντισημίτη. Πράγματι, ποιος δημοκράτης θα σκεφτόταν να εμφανιστεί δίπλα σε ένα τέτοιο τέρας;

Αλλά ο κλήρος μπορεί να κάνει ρωσόφιλο το λαό μέσα από τα κυρήγματα της ορθόδοξης πίστης του και να ενισχύει το φιλορωσισμό μέσα στο λαό στο όνομα του δήθεν ομόδοξου ρώσικου έθνους.

Έτσι η ελληνική ορθόδοξη εκκλησία μαζί με το σοσιαλφασιστικό που φέρνει ο ΣΥΡΙΖΑ αποτελούν το αφιόνι του λαού όπως το πρωτοδιατύπωσε ο Μάρξ στο κομμουνιστικό μανιφέστο.

Το παρακάτω κείμενο το πήραμε από ένα πολύ σημαντικό άρθρο των Φαινάνσιαλ Τάιμς της 25 του Γενάρη το οποίο καταρρίπτει όλη τη δημαγωγία των οπαδών της διαγραφής του ελληνικού χρέους, κυρίως των αμερικανών οικονομολόγων και βέβαια των απανταχού ρωσόφιλων, που ισχυρίζονται ότι το χρέος είναι η αιτία της αδυναμίας παραγωγικής ανάκαμψης της Ελλάδας και ότι γι αυτό το λόγο είναι μη βιώσιμο και πρέπει να κουρευτεί. Εδώ παρατίθενται στοιχεία που δείχνουν ότι ναι μεν το συνολικό χρέος είναι πολύ μεγάλο σε σχέση με εκείνο των άλλων χωρών, αλλά επειδή τώρα και η αποπληρωμή του έχει επιμηκυνθεί και είναι μοιρασμένο σε πολλές δεκαετίες, και το επιτό-

κιο του έχει πολύ μειωθεί, και υπάρχει από το 2012 μια δεκαετία αναστολής της πληρωμής τόκων, ο χρονιάτικος όγκος χρήματος που δίνει η χώρα μας για τη αποπληρωμή του χρέους είναι μικρότερος από εκείνον που δίνουν πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες στους δανειστές τους. Να σημειώσουμε ότι οι Φαινάνσιαλ Τάιμς έχουν στην κύρια πλευρά τους γραμμή ισχυρού κουρέματος του ελληνικού χρέους και πάλαιψαν όσο λίγες για την άνοδο του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση. (Τώρα τραβάνε τα μαλιά τους για τη φιλορωσική βόμβα που η κυβέρνηση αυτή πέταξε στην ΕΕ).

Ο σωρός χρέους της Ελλάδας: είναι πράγματι μη βιώσιμος;

Ferdinando Giugliano, οικονομικός ανταποκριτής

“...Οποιαδήποτε κυβέρνηση και αν προκύψει μετά τις βουλευτικές εκλογές της Ελλάδας, η Αθήνα σύντομα θα μονομαχήσει με τους διεθνείς της δανειστές για το βουνό δημόσιου χρέους της, που στέκεται γύρω στο 175 τα εκατό του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος.

Οι κυβερνήσεις της Ευρωζώνης έχουν ήδη κάνει δεσμεύσεις παραπέρα ελάφρυνσης του χρέους για την Αθήνα, εφόσον δεν αποκλίνει από τις μεταρρυθμίσεις και τη λιτότητα. Ο Αλέξης Τσίπρας, ηγέτης του αριστερού, εχθρού της λιτότητας ΣΥΡΙΖΑ, θέλει να πάει πολύ μακρύτερα και να περικόψει το σωρό χρέους της Ελλάδας κατά ένα τρίτο, ισχυριζόμενος ότι το φορτίο είναι “μη βιώσιμο”.

Όμως είναι;

Άλλες κυβερνήσεις της ευρωζώνης, που κρατούν άμεσα ή μέσω του Ευρωπαϊκού Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, σχεδόν τα δύο τρίτα των 317 δις του χρέους της Αθήνας, είναι πιο επιφυλακτικές. Ι-

σχυρίζονται ότι η Ελλάδα έχει ήδη ωφεληθεί από δύο γύρους ελάφρυνσης που έχουν σημαντικά περικόψει το βάρος του χρέους.

Οι όροι επί του σωρού χρέους της Ελλάδας έχουν γίνει προοδευτικά πιο βολικοί. Η ωρίμανση (δηλαδή ο χρόνος αποπληρωμής) των διμερών δανείων που παρέιχαν τα κράτη μέλη της ευρωζώνης το Μάη του 2010 παρατάθηκε έως τα 2041 και το επιτόκιο περικόπηκε από ανάμεσα σε 300 και 400 μονάδες βάσης (που σημαίνει 3% έως 4%) πάνω στον τριμηνιαίο δείκτη Euribor, σε μόλις 50 (0,5%).

Τα δάνεια του EFSF, η απόδοση των οποίων είναι μόλις μία μονάδα βάσης πάνω από το μέσο κόστος δανεισμού του ίδιου του EFSF, τώρα έχουν μία μέση ωρίμανση επιπλέον των 30 ετών. Στα 2012, οι υπουργοί οικονομικών της ευρωζώνης συμφώνησαν σε μία περίοδο χάριτος 10 χρόνων μέσα στην οποία η Αθήνα δε χρειάζεται να κάνει καμιά πληρωμή τόκων στο

EFSF. (που αντιστοιχούν σε 8,7 δις Ευρώ σύμφωνα με τον πρόεδρο του EFSF. Η σημείωση δικιά μας)

Σαν αποτέλεσμα αυτών των αλλαγών, η μέση ωρίμανση του χρέους της Ελλάδας είναι τώρα 16,5 έτη, διπλάσια εκείνων της Γερμανίας και της Ιταλίας, σύμφωνα με δεδομένα που συγκέντρωσε ο Γιοακίμ Τιμπεργκ, σχεδιαστής στρατηγικής της UBS. Η Πορτογαλία και η Ιρλανδία, που επίσης επωφελούνται από ευνοϊκούς όρους για τα δικά τους δάνεια αποχώρησης, έχουν μέση ωριμότητα 11 και 12,5 ετών, αντίστοιχα.

Επιπλέον, το ποσό που η πληρώνει η Ελλάδα κάθε χρόνο για να εξυπηρετήσει το χρέος της έχει μειωθεί σταθερά. Ο Ζολτ Ντάρβας, βοηθός ερευνητή στο επισημονικό επιτελείο Μπρύνγκελ, έχει υπολογίσει ότι η δαπάνη ονομαστικού επιτοκίου της Ελλάδας στα

Για τους γευτοαριστερούς απολογητές των ισλαμοφασιστών σφαγέων της Charlie Hebdo

Το τεράστιο ρεύμα δημοκρατικής οργής που ακολούθησε, κύρια στη Γαλλία αλλά και σε πολλά άλλα σημεία του πλανήτη - κυρίως στην Ευρώπη - έφερε τους κάθε λογής κνίτες σε θέση άμυνας, καθώς ήταν αρκετά δύσκολο να “χρεώσουν” στη Charlie

Hebdo όλα τα πραγματικά ή φανταστικά κρίματα του δυτικού ιμπεριαλισμού, όταν η τελευταία ήταν φανατικά αντιλεπενική, εμφιασμένη και άθεη, αντικειμενικά προστατευτική απέναντι στις μειονότητες στη Γαλλία που κινδυνεύουν από την πολιτική γιγάντωση της γαλλικής φασιστικής Ακροδεξιάς.

Ωστόσο, οι σοσιαλφασίστες και τα ρωσικά αφεντικά τους δεν είναι τίποτε “χτεσινοί” στην ιδεολογική διαπάλη. Περίμεναν λοιπόν υπομονετικά τους δυτικούς φιλελεύθερους να βγουν να δηλώσουν Charlie και στη συνέχεια επιτέθηκαν με μια εύκολα προβλέψιμη γραμμή, η οποία έχει πολλές παραλλαγές, αλλά μία κεντρική ουσία: ένοχος για το έγκλημα και πάλι είναι “φυσικά” ο “μόνος” επί Γης ιμπεριαλιστικός πόλος, ο δυτικός, που έχει μάλιστα το “θράσος” να διαδηλώνει υπέρ της ελευθερίας του λόγου διά των ηγετών του.

Οι πιο πλατείς σοσιαλφασίστες, που ποζάρουν για “ευρείς” αριστεροί (π.χ. ΣΥΡΙΖΑ, Μπογιόπουλος του ψευτοΚΚΕ), χρησιμοποιούν τη δικαιολογία ότι πράγματι οι φονιάδες που χτύπησαν τη Charlie Hebdo είναι φασίστες και παλιάνθρωποι, ωστόσο ο μόνος υπεύθυνος για την άνοδο της πολιτικής επιρροής και των επιχειρησιακών ικανοτήτων του ισλαμοφασισμού είναι η Δύση που τάχα “πάντα” τον ενίσχυε, ειδικά ενάντια στη μπρεζνιεφική ΕΣΣΔ (δικαιώνουν έτσι, συνήθως, τη βάρβαρη ρώσικη εισβολή και κατοχή του Αφγανιστάν τη δεκαετία του '80 ως “προοδευτική”, επειδή στην αφγανική αντίσταση πολεμούσαν - αν και διασπαστικά και με τελικά φιλορώσικη στρατηγική - κάποια ισλαμιστικά ρεύματα με άξονα το Χεζμπί Ισλάμι του Χεκματιάρ.

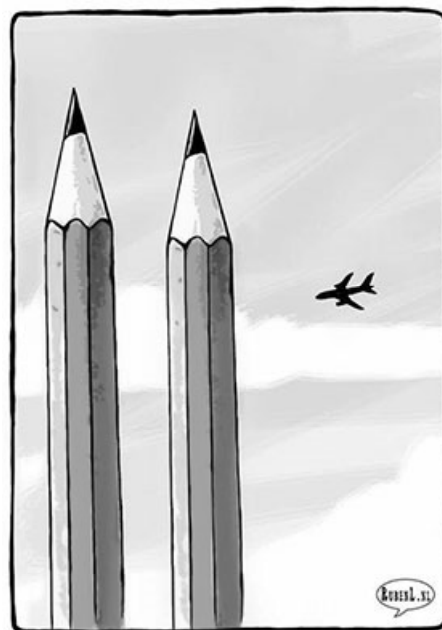
Δεν περιλαμβάνουμε σε αυτά τα ρεύματα τους Ταλιμπάν του σεΐχη Ομάρ που δεν μπορούν να χαρακτηριστούν σαν ισλαμοφασίστες, αλλά σαν εκφράστες της υπερσυντηρητικής κοινωνίας των καθυστερημένων αγροτικών φυλών που ξεσηκώθηκαν ενάντια στους κτηνώδεις μεγαλορώσους εισβολείς που φορούσαν σοβιετική, δηλαδή άθεη και εκσυγχρονιστική προβιά).

Οι πιο κτηνώδεις, πιο “αριστεριστές κομμουνιστές” αντιδραστικοί ή καλύτερα νεο-ακροδεξιοί, δεν έχουν τέτοιες κρατημάρες. **Δικαιώνουν τους φονιάδες ως - έστω και με λαθεμένες μέθοδες - εκπροσώπους των καταπιεσμένων από τον ιμπεριαλισμό λαών των χωρών του Τρίτου Κόσμου, καθώς και των μεταναστών από αυτές τις χώρες που ζουν στη Δύση.** Φτάνουν μάλιστα στο αίσχος να κατηγορούν, σαν παπάδες του Μεσαίωνα, τη Charlie Hebdo ως “ρατσιστική - ιμπεριαλιστική φυλλάδα” που ταπεινώνει τάχα τους καταπιεσμένους μουσουλμάνους, σατιρίζοντας τη θρησκεία τους, ως μη όφειλε. Αυτό το κάνει τόσο η Κόντρα όσο και η Κομμουνιστική Επαναστατική Δράση (πρώην Κ.Σ. Εργατική Εξουσία), αλλά σχεδόν αποκάλυπτα και το ΣΕΚ, βασική συνιστώσα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, που δεν έβγαλε άχνα καταδίκης για το χτύπημα, κάτι που καταγγέλθηκε ακόμη και μέσα από το τροτσκιστικό στρατόπεδο (π.χ. Ξεκίνημα).

Σύμφωνα με τους νεοκαλόγερους αυτούς της ψευτοΑριστεράς, η αθεϊστική αντιθρησκευτική

Η δολοφονική επίθεση των ισλαμοφασιστών στη γαλλική δημοκρατική εφημερίδα Charlie Hebdo, με πρόσχημα τη σκληρή αντιθρησκευτική και αντικληρικαλιστική της κριτική, έφερε - τις πρώτες μέρες μετά το χτύπημα - σε μια σχετική αμηχανία τους επαγγελματίες υπερασπιστές του ισλαμοφασισμού, “αντιιμπεριαλιστές” ψευτοαριστερούς στη χώρα μας.

κή κριτική δεν είναι αναφαίρετο δικαίωμα και υποχρέωση κάθε προοδευτικού ανθρώπου από τη Γαλλική Επανάσταση και δώθε, αλλά “ιμπεριαλιστικός κοσμοπολιτισμός” των χορτάτων ενάντια στους πεινασμένους θρησκευόμενους. Τώρα, το γεγονός ότι η θρησκεία είναι από τους βασικούς παράγοντες που κρατάνε τη συνείδηση των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων μακριά από την αντιιμπεριαλιστική πάλη και επανάσταση, στρέφοντάς τους είτε στη μοιρολατρία είτε στο να ακολουθούν τη χειρότερη ιμπεριαλιστική αντίδραση, αυτό μάλλον οι κνίτες “μας” δεν το έχουν ακούσει ούτε διαβάσει στους κλασικούς του μαρξισμού - λενινισμού - μαοϊσμού, τους περισσότερους εκ των οποίων τάχα αναγνωρίζουν κι εκείνοι, ούτε το βλέπουν ανά-

αυτό δεν μπορεί να το κάνει ανοιχτά ο ψευτοΡιζοσπάστης ή η Αυγή.

Η γραμμή αυτή καταρρίπτεται και από την ιστορία και από τη λογική, με την οποία οι σύγχρονοι απολογητές του Πούτιν έχουν λάβει διαζύγιο, αφού η αλήθεια είναι επαναστατική (Αντ. Γκράμσι) κι εκείνοι είναι οι χειρότεροι αντεπαναστάτες και προδότες της πάλης για την πρόοδο της ανθρωπότητας, άρα εχθροί της αλήθειας, ξετσίπωτοι ψεύτες.

Το πιο βάρβαρο χτύπημα των ισλαμοφασιστών είναι στους λαούς του Τρίτου Κόσμου

Πρώτα πρώτα, οι σοσιαλφασίστες δε μας είπαν από τότε οι λαοί του Τρίτου Κόσμου εκχώρησαν στους ισλαμοφασίστες τύπου Αλ Κάιντα και Ισλαμικού Κράτους την εκπροσώπηση των συμφερόντων τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό, δυτικό ή ανατολικό (αν και ανατολικός για τους κνίτες δεν υπάρχει).

Εμείς, όπως και όλοι όσοι παρακολουθούν τις διεθνείς εξελίξεις, βλέπουμε τους λαούς του Τρίτου Κόσμου, που για την ΟΑΚΚΕ και το μαρξισμό - λενινισμό - μαοϊσμό αποτελούν και την πρωτοπορία του αγώνα ενάντια στον ιμπεριαλισμό, να μισούν βαθιά και να κυνηγάν με μανία τους ισλαμοφασίστες, όπου αυτοί έχουν όπλα και δύναμη.

Με πόσο μίσος αλήθεια εκφράζονται π.χ. οι **Ιρακινοί**, σίτες αλλά και σουνίτες μουσουλμάνοι, απλοί

άνθρωποι, για τις ισλαμοφασιστικές συμμορίες, της Αλ Κάιντα παλιότερα και του “Ισλαμικού Κράτους” τώρα, που σκοτώνουν τα παιδιά, τους φίλους, τους γνωστούς και συναδέλφους τους κάθε τόσο με ανατινάξεις αυτοκτονίας σε ισλαμικά

τεμένια, αγορές, πάρκα.

Με πόσο μίσος εκφράζονται επίσης οι **Σομαλοί** και **Κενυάτες** για τους φονιάδες της Αλ Σεμπάμπ, που χτυπάνε στο σωρό με μπόμπες σε εμπορικά κέντρα και καφετέριες, ακόμη και την ώρα που οι άνθρωποι μαζεύονται για την πιο απλή δραστηριότητα, όπως π.χ. το να δουν έναν αγώνα του Μουντιάλ, όπως έγινε το καλοκαίρι.

Πόσο πόνο κρύβει μέσα του ο λαός της **Νιγηρίας**, του οποίου οι κανίβαλοι της Μπόκο Χαράμ απαγγύουν τα κορίτσια του, του ισοπεδώνουν πόλεις και χωριά, τον σκοτώνουν χωρίς προειδοποίηση με μαζικά πυρά στο μουσουλμανικό βορρά της χώρας!

Πόσο σκληρά λόγια επιφυλάσσουν οι **Παλαιστίνιοι** πατριώτες, τους οποίους η Χαμάς τρομοκρατεί και σκοτώνει ή τους απειλεί να μένουν μες στα σπίτια τους, όταν ο στρατός του Ισραήλ χτυπάει τη Λωρίδα της Γάζας, ώστε μετά, παρέα με τη Ρωσία και τα κανάλια της, οι ισλαμοφασίστες να παρουσιάζουν το κράτος του Ισραήλ ως ναζιστικό, που θέλει τάχα “εκατόμβες θυμάτων, άμαχων Παλαιστίνιων” και άρα πρέπει να διαλυθεί.

Πόσο οργισμένοι ήταν οι **Λιβανέζοι** πατριώτες, όταν οι σίτες ισλαμοφασίστες της Χεζμπολάχ έφεραν τον άδικό πόλεμό τους με το Ισραήλ στο έδαφος του Λιβάνου για τους προδοτικούς σκοπούς τους το 2006, με αποτέλεσμα να ισοπεδώνονται ολόκληρες γειτονιές των λιβανικών πόλεων και να ρέει άφθονο το αίμα των αμάχων.

Πόσον ηρωισμό κρύβουν μέσα τους οι εκατομμύρια αντισλαμιστές **Ιρανοί** δημοκράτες, που ζουν κάτω από τη βαριά διχτατορία του μουλάδων φασιστών, που όποιον σηκώσει το κεφάλι του για δημοκρατία τον κρεμάνε από γερανοί και τον αφήνουν να κρέμεται νεκρός για παραδειγματισμό, προς γνώση και “συμμόρφωση”.

Πόσο βαθιά πληγωμένος νιώθει ο λαός της **Συρίας**, διχασμένος ανάμεσα στον Άσαντ και την αντιπολίτευση, όταν στο μισό σχεδόν έδαφος της χώρας του τα καθάρματα του Ισλαμικού Κράτους κρεμάν και σκοτώνουν αδιάκριτα, ενώ έχουν απαγορεύσει κάθε πατριωτικό και δημοκρατικό τραγούδι, αφού ο πατριωτισμός και η αγάπη για τη Συρία σαν χώρα είναι - λέει - “ενάντια στο Ισλάμ”;

Τα θύματα του “μαχητικού” ισλαμοφασισμού, σουνιτικού και σιιτικού, στον Τρίτο Κόσμο, τον οποίο τάχα εκφράζουν οι φονιάδες των ηρωικών δημοκρατών - άθεων της Charlie Hebdo, είναι απείρως περισσότερα απ’ όσα “δυτικά μακάρια καθάρματα” (κατά τους Κοντραίους και τους κνίτες κάθε λογής) έχουν σκοτώσει οι ισλαμοφασιστικές εγκληματικές οργανώσεις.

Οι κρυφοί εραστές λοιπόν της ισλαμοφασιστικής δραστηριότητας και βίας αποδεικνύονται **άθλιοι και βρωμεροί υποστηρικτές δολοφόνων των λαών του Τρίτου Κόσμου**, οι οποίοι δρουν σε απίστευτα ευρεία κλίμακα, η οποία μάλιστα δε συγκρίνεται ούτε στο ελάχιστο με τα άμαχα θύματα των δυτικών ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων στις μουσουλμανικές χώρες, που ναι μεν κτηνωδώς εισβάλλανε και ανεβοκατέβαζαν εκεί καθεστώτα και κυβερνήσεις, αλλά τουλάχιστον ποτέ δεν στόχευσαν να σκοτώσουν μαζικά αμάχους.

Αυτό απλώς αποδεικνύει τα δύο μέτρα και τα δύο σταθμά των ψευτοαριστερών υποκριτών και ακολούθων της Ρωσίας του φασίστα Πούτιν, που έσφαξε 200.000 αμάχους στην **Τσετσενία** και 2.000.000 στο **Αφγανιστάν**. Αυτοί όμως δε μετράνε, γιατί “τα θέλανε”, όπως και οι σκιτσογράφοι, αφού δεν ήταν “φίλοι του αντιιμπεριαλιστή Βλαδίμηρου Πούτιν” ή παλιότερα του “κομμουνιστή” Μπρέζνιεφ...

Τα πραγματικά αντιιμπεριαλιστικά κινήματα δεν χτυπούν ποτέ λαό

Τα κνιτοειδή προσπάθησαν να παρουσιάσουν το δημοκρατικό κίνημα Je Suis Charlie ως κίνημα “λευκών μακάριων καλοφαγάδων”, που μισούν τάχα “τους μελαμψούς της Ανατολής και του Νότου” και θέλουν απλώς να συνεχίζουν την “ήσυχη ζούλα τους”, η οποία τάχα βασίζεται στην εκμετάλλευση των λαών του Τρίτου Κόσμου. Είναι η θέση όλου του “αριστερού” ρεβιζιονισμού κι ακόμα πίοτερο του σοσιαλφασισμού, που τη σωστή λενινιστική θέση για την ιμπεριαλιστική εκμετάλλευση του Τρίτου Κόσμου **από τη μονοπωλιακή αστική τάξη** των ιμπεριαλιστικών χωρών την έχουν διαστρέψει **μετονομάζοντας σε “ιμπεριαλιστές εκμεταλλευτές” ολόκληρους τους λαούς των χωρών του μονοπωλιακού καπιταλισμού.**

Η φασιστική αυτή θέση, δείχνει την ουσιαστικά ρατσιστική αποκτώνωση των ψευτοαριστερών, αντιδραστικών “θεωρητικών” και ταγών γιατί δεν κατηγορούν πλέον κυβερνήσεις, στρατούς και άρχουσες τάξεις, αλλά ολόκληρους λαούς σαν εκμεταλλευτές, οπότε συγχωρούν - αν δεν επικροτούν ανοιχτά - την εξόντωσή τους, όπως ακριβώς κάνουν οι κλασικοί ρατσιστές. Αυτή η στάση έρχεται **σε πλήρη αντίθεση με τη θέση που είχαν τα προοδευτικά, επαναστατικά αντιιμπεριαλιστικά κινήματα των λαών του Τρίτου Κόσμου**, ακόμη και την εποχή που οι λαοί αυτοί και τα έθνη δεν είχαν καν κρατικές οντότητες και ζούσαν υπό την αποικιοκρατική μπότα των κλασικών αποικιοκρατών ή και των νεοαποικιστών των ΗΠΑ.

Ποτέ μα πότε, όση βία κι αν υπέστησαν από τους ιμπεριαλιστές μακελάρηδες τα αντιιμπεριαλιστικά κινήματα και ρεύματα στον Τρίτο Κόσμο, δεν χτύπησαν τους ίδιους τους λαούς των αποικιοκρατικών δυνάμεων και ποτέ δεν μετέφεραν τη μάχη στη “μητρόπολη” των τελευταίων. Κείνο που δίκαια ζητούσαν, π.χ. ο βιετναμέζικος, ο κορεατικός, ο αλγερινός ή ο ελληνικός λαός (επί ΔΣΕ) ήταν οι Γάλλοι, οι Εγγλέζοι, οι Αμερικάνοι στρατιωτικοί και πολιτικοί επεμβασίες να ξεκουμπιστούν από τη χώρα τους και να τους αφήσουν να ζήσουν σαν άνθρωποι, να οργανώσουν ελεύθερα τη ζωή τους και να κάνουν οι ίδιοι κουμάντο στην πατρίδα τους.

Δεν μπορούσαν τάχα οι Βιετναμέζοι κομμουνιστές και πατριώτες που ζούσαν μετανάστες στη Γαλλία ή οι Έλληνες αριστεροί και κομμουνιστές μετανάστες στις ΗΠΑ να χτυπήσουν το γαλλικό ή τον αμερικάνικο λαό π.χ. το 1948, όταν σε Βιετνάμ και Ελλάδα διεξαγόταν η πάλη ενάντια στη γαλλική αποικιοκρατία και στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό αντίστοιχα; Μπορούσαν, και μάλιστα θα μπορούσαν να πετύχουν εκατόμβες θυμάτων, με στοιχειωδώς οργανωμένες ενέργειες.

Ωστόσο, **όχι απλώς δεν το έκαναν, αλλά ούτε καν το σκέφτηκαν.** Γιατί εμείς, οι λαοί, οι δημοκράτες, οι κομμουνιστές και οι επαναστάτες δεν είμαστε παλιάνθρωποι και φονιάδες σαν τους ιμπεριαλιστές, δε χτυπάμε ποτέ ανθρώπους παρά μόνο όταν χρειάζεται να υπερασπιστούμε τη ζωή, την τιμή, την αξιοπρέπεια και το μέλλον του λαού μας και της ανθρωπότητας απέναντι στην άδικη **στρατιωτική βί-**

α των ιμπεριαλιστών και των ντόπιων εκμεταλλευτών κάθε χώρας. **Και τότε ακόμα χτυπάμε στρατούς και αποδεδειγμένους πολιτικούς καθοδηγητές της αντεπαναστατικής βίας κι όχι ανθρώπους στο σωρό.**

Κατά τα άλλα προσπαθούμε με την πειθώ να κερδίσουμε και τους λαούς των χωρών που αδικούν και καταπιέζουν άλλες χώρες, να τους έχουμε δίπλα μας σα συμπαρασάτες και σα βοηθούς στη νίκη μας ενάντια στον ιμπεριαλισμό (π.χ. πολύ βοήθησε τον αγώνα του λαού του Βιετνάμ το αντιπολεμικό, δημοκρατικό κίνημα μέσα στις ΗΠΑ το 1967 - 1975).

Αυτή είναι η **διαλεκτική της αντιιμπεριαλιστικής πάλης που ενώνει την πρωτοπορία στον Τρίτο Κόσμο με την πρόοδο μέσα στους λαούς των υπερδυνάμεων και των ιμπεριαλιστικών χωρών** δεύτερης γραμμής, όταν αυτές οι δεύτερες βγάζουν την επεμβατική - ιμπεριαλιστική πλευρά τους απέναντι στις μη ιμπεριαλιστικές χώρες.

Για τη θεωρία περί “απάντησης στις δυτικές ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις”

Εν πάση περιπτώσει όμως, πριν τους Δίδυμους Πύργους, ποια ανοιχτή και άδικη ιμπεριαλιστική στρατιωτική επέμβαση στον αραβικό και μουσουλμανικό κόσμο είχε κάνει ο δυτικός ιμπεριαλισμός (κυρίως η ηγέτιδα υπερδύναμή του, οι ΗΠΑ), η οποία να δικαιολογεί ένα πολιτικό ρεύμα (ισλαμοφασισμός) που να στοχεύει αδιάκριτα δυτικούς αμάχους;

Η μόνη δυτική επέμβαση κατά του Ιράκ το 1991 είχε τότε τη στήριξη όλου σχεδόν του επίσημου αραβικού κόσμου και δεν έφερε παναραβική ή πανισλαμική κατακραυγή σε επίπεδο λαών. Αυτό γιατί το Ιράκ είχε κάνει το ωμό διεθνές έγκλημα να καταλάβει εξ ολοκλήρου μια ανεξάρτητη και μάλιστα τριτοκοσμική χώρα, όπως ήταν το Κουβέιτ.

Εμείς ωστόσο, κρίνοντας την επέμβαση εκείνη από παγκόσμια πολιτική σκοπιά, την είχαμε σωστά χαρακτηρίσει ιμπεριαλιστική, γιατί είχε γίνει σε συμμαχία με την επεκτατική Συρία, που στην ουσία είχε άτυπα προσαρτήσει το Λίβανο, με το φασιστικό επεμβατικό Ιράν και πάνω απ’ όλα με την νεοναζιστική Ρωσία, ενώ ήταν ο ρωσόδουλος Κλίντον που είχε προβοκατόρικά ενθαρρύνει τον Σαντάμ να κάνει την εισβολή. Η πιο σημαντική απόδειξη του ιμπεριαλιστικού χαρακτήρα αυτού του πολέμου ήταν ότι δεν αφέθηκαν από τις υπερδυνάμεις να ηγηθούν πολιτικά στην απελευθέρωση του Κουβέιτ οι πιο αρμόδιες γι’ αυτό χώρες, που ήταν οι γειτονικές αραβικές.

Αντίθετα, ήταν η εντελώς κτηνώδης και προβοκατόρική σφαγή των 3000 Αμερικανών αμάχων στους Δίδυμους Πύργους που έφερε ουσιαστικά τις δύο ανοιχτά άδικες όσο και βλακώδεις δυτικές ιμπεριαλιστικές εισβολές και κατοχές δύο χωρών, του Αφγανιστάν το 2001 και του Ιράκ το 2003. Αυτές παρέδωσαν, όπως ήταν σχεδιασμένο, το μεν Αφγανιστάν στους χειρότερους ρωσόδουλους και ιρανόφιλους της Βόρειας Συμμαχίας, το δε Ιράκ στους σίτες φασίστες του Ιράν, στον σουνιτικό αλκαϊντιανό ισλαμοφασισμό και τελικά και τις δύο αυτές χώρες στον παγκόσμιο νεοναζιστικό Άξονα υπό την προστασία και εμπνεύστρια πασών των μεγάλων προβοκασιών σοσιαλιμπεριαλιστική Ρωσία. Τότε και μόνο τότε δυνάμωσε ο ρωσοκίνητος ρατσιστικού τύπου αντιδυτικισμός στον μουσουλμανικό και αραβικό κόσμο, δηλαδή ο κανιβαλικός ισλαμοφασισμός τύπου Αλ Κάιντα - Ισλαμικού Κράτους που άμεσα ή έμμεσα τον υποστηρίζουν οι δήθεν “κόκκινοι”, απανταχού της γης σοσιαλφασίστες.

Όσο για το “αιώνιο” επιχείρημα των φιλοϊσλαμοφασιστών, **τη βία του Ισραήλ κατά της εθνικής ανεξαρτησίας της Παλαιστίνης**, αφενός αυτή τη βία την αντιμετώπιζε με ηρωισμό και την αντιπάλευε η ΟΑΠ (με πυρήνα της τη Φατάχ του Γ. Αρα-

φάτ), γενικά με την υποστήριξη ακόμη και δυτικοφίλων αραβικών καθεστώτων (π.χ. Αίγυπτος του Μουμπάρακ, Σαουδική Αραβία, Ιορδανία, τότε Τυνησία, Μαρόκο κλπ.), αφετέρου αυτό ήταν ένα περιφερειακό εθνικό πρόβλημα που θα το έλυne η αντιιμπεριαλιστική πάλη του λαού της Παλαιστίνης και των αραβικών χωρών, σε σύγκρουση βέβαια με τους ισλαμοναζήδες αντισημίτες της Χαμάς.

Άλλωστε, ακόμη και οι δυτικές χώρες άρχισαν από ένα σημείο και μετά να χτυπούν την ισραηλινή σοβινιστική Δεξιά για τους εποικισμούς και την αντίθεσή της σε μια πραγματική λύση. Αυτό άλλοτε από δημοκρατική σκοπιά και άλλοτε για να ενισχύσουν τους ισλαμοναζιστές (Ομπάμα και οι φιλορώσικες τάσεις μέσα στις κυβερνήσεις της ΕΕ). Ως εκ τούτου, κι αυτό το επιχείρημα ισλαμοναζιστών και ψευτοαριστερών απολογητών τους, που ειρήσθω εν παρόδω αποθεώνουν την προβοκατόρική, γενοκτονική δολοφονική συμμορία της Χαμάς, καταρρέει.

Οι πραγματικές ευθύνες του δυτικού ιμπεριαλισμού και η Ρωσία

Ο δυτικός ιμπεριαλισμός, στην εποχή πριν το ρεβιζιονιστικό - σοσιαλφασιστικό πραξικόπημα που μετέτρεψε τη Σοβιετική Ένωση από προμαχόνα της προόδου και του σοσιαλισμού, σε καπιταλιστική και μετά σε φασιστική ιμπεριαλιστική χώρα (το 1956 και τελειωτικά το 1968) **πράγματι είχε χρησιμοποιήσει την ισλαμιστική φεουδαρχική καθυστέρηση ενάντια στους αντιιμπεριαλιστικούς αγώνες των λαών. Ο αντιδραστικός ισλαμισμός**, δηλαδή το πολιτικό Ισλάμ του πανισλαμισμού, με τη θέση άρνησης που έχει για τον εθνικό αντιιμπεριαλιστικό πατριωτισμό, τον οποίο θεωρεί παιδί της άθειας γαλλικής επανάστασης, **ήταν καλό εργαλείο για να χτυπιέται το ρεύμα εθνικής ανεξαρτησίας στον αραβικό και ευρύτερα στο μουσουλμανικό κόσμο.** Το πραξικόπημα της CIA κατά του εθνικοδημοκράτη Μοσαντέκ στο Ιράν το 1953 ήταν όχι τυχαία σε συμμαχία με τον ισλαμοφασισμό.

Με την ίδια λογική **οι Αμερικάνοι ενίσχυσαν πολύ τον ισλαμοφασίστα Χεκματιάρ** (που ουσιαστικά έπαιξε φιλορώσικο, προβοκατόρικο και διασπαστικό ρόλο) και λιγότερο τους Ταλιμπάν στο Αφγανιστάν έναντι του αυθεντικά ισλαμοδημοκρατικού, στην πραγματικότητα κοσμικού προοδευτικού ρεύματος του Αχμάντ Σαχ Μασούντ, εθνικού ήρωα της αφγανικής αντίστασης ενάντια στους Ρώσους σοσιαλιμπεριαλιστές, τη δεκαετία του ’80.

Γενικώς, όταν ο δυτικός ιμπεριαλισμός και ειδικά οι Αμερικάνοι υπερεπεμβασίες ιμπεριαλιστές έβλεπαν απειλή για τα συμφέροντά τους, από την ανάδυση εθνικών - αντιιμπεριαλιστικών ή και βαθύτερα αριστερών προοδευτικών ρευμάτων στον μη ιμπεριαλιστικό κόσμο, δεν δίσταζαν να συμμαχήσουν και με τα χειρότερα κατακάθια της κοινωνίας, με όλη τη βαρβαρότητα ενάντια στην πρόοδο.

Πρωταθλητής ωστόσο αυτής της γραμμής ενόπτηας με όλη την παγκόσμια αντίδραση και νεοβαρβαρική ιδεολογική και πολιτική καθυστέρηση ενάντια στην πρόοδο, πίοτερο κι από τους Αμερικάνους, την οποία μάλιστα έχει κάνει και ιδεολογία, **είναι ο αγαπημένος των κνιτών νεοναζιστικός, ανερχόμενος ιμπεριαλισμός της υπερδύναμης Ρωσίας.**

Αυτός, με θεωρητικό του τον Αλέξανδρο Ντούγκιν, σύμβουλο του Πούτιν, ο οποίος έχει εκπονήσει την “Τέταρτη Πολιτική Θεωρία” (σύνθεση του φασισμού - εθνικοσοσιαλισμού και μιας μορφής αντεστραμμένου, κάλπικου “κομμουνισμού” ενάντια στον δυτικό φιλελευθερισμό, όπως παραδέχεται και ο ίδιος), ισχυρίζεται ότι όποιος πολεμάει το δυτικό αστοφιλελευ-

Για τους γευτοαριστερούς απολογητές των ισλαμοφασιστών σφαγέων της Charlie Hebdo

συνέχεια από τη σελ. 7

θερισμό, αδιάφορο αν το κάνει από “προοδευτική” ή αντιδραστική, οπισθοδρομική σκοπιά, πρέπει να εντάσσεται σε ένα ενιαίο μέτωπο με αντίπαλο την αμερικάνικη υπερδύναμη και τον δυτικό διαφωτισμό, ο οποίος είναι τάχα κάλπικος και ψευδεπίγραφος και πρέπει να πεθάνει. Ο ισλαμοφασισμός δεν αποκλείεται καθόλου από τον Ντούγκιν σαν σύμμαχος στον αγώνα ενάντια στην αστοφιλελεύθερη Δύση.

Έτσι, οι Ρώσοι ναζήδες ιμπεριαλιστές, οι τάχα “φίλοι των λαών” και “αμυνόμενοι” κατά της Δύσης, βάζουν τα μισά ιδεολογικά τους παραπαίδια, τους κνίτες και γενικά τους ψεύτικους αριστερούς, να δικαιολογάν τους ισλαμοφασίστες φονιάδες ως τάχα μου εκπροσώπους των φτωχών και καταπιεσμένων, ενώ τα άλλα μισά τσιράκια τους, τους “λευκούς - άριους” φασίστες τύπου Λεπέν και Χρυσής Αυγής, οι Ρώσοι τους βάζουν να ζητάν την εξουσία για να τσακίσουν κάθε τριτοκοσμικό μετανάστη, ως τάχα υπεύθυνο για την τρομοκρατία και τους τζιχαντιστικούς φόνους! Με ένα σμπάρο, δυο τριγόνια!! Κι από κοντά, ο μπαμπάς Λεπέν δηλώνει σε ρώσικη εφημερίδα ότι “μάλλον” την επίθεση στη Charlie Hebdo τη στήσανε “μυστικές υπηρεσίες”, με τους Ρώσους να διαρρέουν σχεδόν ανοικτά: “Μάλλον οι Αμερικάνοι το έκαναν!” (βλ. εξώφυλλο της ρωσικής εφημερίδας Κομσομόλσκαγια Πράβντα στις 12 του Γενάρη <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/russia/11340360/Did-the-Americans-plan-the-Paris-terror-attacks-asks-leading-Russian-tabloid.html>).

Πα’ όλα αυτά, ο Λαβρόφ, υπουργός Εξωτερικών της Ρωσίας, πορεύτηκε με τους υπόλοιπους ηγέτες, δηλώνοντας κι αυτός Charlie! Το ότι ο Πούτιν ο ίδιος δεν πορεύτηκε με τους δυτικούς και μερικούς τριτοκοσμικούς ομολόγους του, κάτι λέει. Η απουσία του φίλου του, του προβοκάτορα Ομπάμα, τον διευκόλυνε σε αυτό.

Η Ρωσία, με δυο λόγια, δουλεύει μέσα σε όλα τα στρατόπεδα, εφαρμόζοντας τον πολυεισοδισμό, μπαίνοντας δηλαδή μέσα σε κάθε πηγαίο ρεύμα της κοινωνίας, αλλά και στο αντίθετό του, για να το καναλιζάρει προς τα κει που τη βολεύει. Δεν είναι τυχαίο ότι ενώ η Ρωσία είναι η πηγή του παγκόσμιου αντισημιτικού - αντιεβραϊκού μίσους και όλων των σύγχρονων βρώμικων και νεοχιτλερικών θεωριών ότι “οι Εβραίοι ελέγχουν το παγκόσμιο κεφάλαιο, ειδικά στην Αμερική” κλπ., ταυτόχρονα η Μόσχα διατηρεί τις καλύτερες σχέσεις με την εθνικιστική Δεξιά και Ακροδεξιά του Ισραήλ, ειδικά με το ρατσιστικό αντιαραβικό - σωβινιστικό κόμμα του Ισραηλινού υπουργού Εξω-

τερικών Λίμπερμαν (Γισραέλ Μπεϊτέ-νου), που είναι το κόμμα των Ρώσων εβραίων μεταναστών στο Ισραήλ.

Ένα τέτοιο τέρας - άσπος στις προσηποιήσεις σαν τον ρώσικο σοσιαλιμπε-ριαλισμό δε θα μπορούσε να μην είναι

ο βαθύς υπερασπιστής, αλλά και εκμεταλλευτής των αποτελεσμάτων της ισλαμοφασιστικής επίθεσης στη Charlie Hebdo. Και τα δήθεν “ακροαριστερά” τσιράκια του δεν θα μπορούσαν παρά να είναι απόλυτα ενωμένα με τα ακρο-

δεξιά τσιράκια τύπου Λεπέν στην κοινή κραυγή της διεθνούς του νεοναζισμού και του φασισμού υπέρ των σφαγέων, που είναι το σύνθημα “Δεν είμαι Charlie!”.

Ανακοίνωση της ΟΑΚΚΕ που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της στις 8/1/2015

ΚΑΤΩ Ο ΙΣΛΑΜΟΦΑΣΙΣΜΟΣ - ΚΑΤΩ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ

Η κτηνωδία του ισλαμοφασισμού και γενικότερα του ανατολικού νεοχιτλερικού αντιδιαφωτισμού βρίσκεται στην ιδεολογική βάση της σφαγής των ηρωικών γάλλων δημοκρατών σκιτσογράφων και κάθε δημοκρατικός άνθρωπος στον πλανήτη πρέπει να αντισταθεί σε αυτήν την ιδεολογία και να μην της επιτρέψει να τρομοκρατήσει ξανά μια ήπειρο που έχυσε τόσο αίμα μέσα σε αιώνες δημοκρατικών, αντιφασιστικών και προλεταριακών επαναστάσεων και εξεγέρσεων για να την συντρίψει.

Παράλληλα όμως οι λαοί της Ευρώπης πρέπει να προσέξουν πως θα δώσουν αυτήν την πάλη καθώς από διεθνή πολιτική άποψη και αντικειμενικά αυτή η σφαγή αποτελεί μια πελώρια προβοκάτσια, αντίστοιχη εκείνης των διδυμων πύργων, η οποία εξυπηρετεί σήμερα συγκεκριμένα τον που-

νικό στρατηγικό αντιπερισπασμό που ξεκίνησε στα μέσα του 2014 με εργαλείο τον ISIS. Πρόκειται για την προσπάθεια της νεοχιτλερικής Ρωσίας να αποστρέψει την Ευρώπη από το να αντιμετωπίσει ενωμένη τη μέγιστη απειλή στην ύπαρξή της που είναι η ρώσικη εισβολή και ο διαμελισμός της Ουκρανίας, και να την βάλει να επέμβει για μια ακόμα φορά ιμπεριαλιστικά στον αραβικό και μουσουλμανικό κόσμο και να συγκρουστεί βαθύτερα μαζί του και να βυθιστεί σε ένα απέραντο τέλμα σε συνεργασία με την ίδια, (τη Ρωσία), που όμως ξέρει επιδέξια να μένει στο περιθώριο και να επωφελείται απόλυτα από τέτοιες επεμβάσεις, όπως αποδείχτηκε στο Αφγανιστάν και στο Ιράκ. Ταυτόχρονα η σφαγή των σκιτσογράφων κινδυνεύει να οξύνει τις αντιθέσεις ανάμεσα

στους ευρωπαϊκούς λαούς και τους ευρωπαϊκούς μουσουλμάνους μετανάστες δυναμώνοντας παραπέρα τα ακροδεξιά και φασιστικά κόμματα που ποντάρουν στην όξυνση αυτής της αντίθεσης και τα οποία όχι τυχαία είναι όλα ρωσόφιλα.

Οι ευρωπαϊκοί λαοί πρέπει να ενωθούν και να απομονώσουν και να συντρίψουν μέσα τους τους φασίστες κάθε είδους ενώ εξωτερικά πρέπει να αντισταθούν αποφασιστικά σε κάθε στρατιωτική επέμβαση στις εσωτερικές κρατικές συγκρούσεις στον μουσουλμανικό κόσμο. Τα κράτη και οι λαοί εκεί μπορούν να ενωθούν και να συντρίψουν τους κτηνώδεις ισλαμοφασίστες τύπου ISIS, Αλ Κάιντα κλπ.

Αθήνα, 08/01/2015

Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 9/1/2015

Μαζική η συγκέντρωση διαμαρτυρίας για τη δολοφονία των ηρωικών γάλλων σκιτσογράφων έξω από το Γαλλικό Ινστιτούτο. Συμμετείχαν και οι σύντροφοι της ΟΑΚΚΕ

Στις 8/1 διοργανώθηκε συγκέντρωση συμπαραστάσης και αλληλεγγύης για τη δολοφονία των γάλλων σκιτσογράφων - δημοσιογράφων έξω από το Γαλλικό Ινστιτούτο με κάλεσμα πρωτοβουλίας πολιτών.

Παρόλο που η συγκέντρωση ανακοινώθηκε το πρωί για το απόγευμα της ίδιας μέρας χιλιάδες κόσμου έδωσε το παρόν για δύο ώρες από τις πέντε έως τις επτά.

Η μεγάλη συμμετοχή σε αυτή την εκδήλωση, εκτιμάμε ότι ήταν πάνω από 2000 άνθρωποι, έδειξε πόσο ανήσυχοι είναι οι δημοκράτες για το φασισμό που σέρνεται στην Ευρώπη και στην ίδια τη χώρα μας. Αυτή ήταν μία έμπρακτη δήλωση ότι η φασιστική τρομοκρατία δεν θα περάσει εύκολα σε αυτήν την τόσο δοκιμασμένη ήπειρο. Ήταν φανερό η αποφασιστικότητα και το πείσμα αυτών των απλών πολιτών που στάθηκαν έξω από Γαλλικό Ινστιτούτο και στριμώχθηκαν για ώρα ο ένας δίπλα στον άλλο στην οδό Σίνα, να υψώσουν το ανάστημά τους απέναντι στην κτηνώδη βία που είχε στόχο την τρομοκράτηση

και τη φήμωση τους. Η συγκέντρωση ήταν σιωπηρή και είχε ένα κεντρικό σύνθημα “Je suis Charlie” (Είμαι Σαρλί). Χαρτόνια και αυτοκόλλητα με αυτό το σύνθημα κυκλοφόρησαν από χέρι σε χέρι στους συγκεντρωμένους. Αυτό είναι το σύνθημα όλων των εκδηλώσεων συμπαραστάσης που έγιναν σε πολλές πόλεις της Ευρώπης και όχι μόνο, μετά τη στιγμιαία δολοφονική επίθεση στους σκιτσογράφους του περιοδικού Charlie Hebdo που συγκλόνισε την ευρωπαϊκή και διεθνή κοινή γνώμη.

Στην εκδήλωση αυτή συμμετείχαν και σύντροφοι μας της ΟΑΚΚΕ και έμειναν σε όλη τη διάρκεια της. Στο βιβλίο συ-

μπαράστασης που είχαν ετοιμάσει οι διοργανωτές, υπέγραψε εκ μέρους της ΟΑΚΚΕ ο γραμματέας της ΚΕ, σ. Ηλίας Ζαφειρόπουλος, κάτω από το εξής το μήνυμα: “Τιμή και δόξα στους ηρωικούς γάλλους σκιτσογράφους δημοσιογράφους του Charlie Hebdo. Ο φασισμός δεν θα περάσει!”. Επίσης παρέδωσε την ανακοίνωσή της ΟΑΚΚΕ στους διοργανωτές (δημοσιεύεται στην ιστοσελίδα μας) που πήραν την πρωτοβουλία να την προσαρτήσουν στο μήνυμα συμπαραστάσης.

Η επιτυχία μίας τέτοιας αυθόρμητης συγκέντρωσης έδειξε ότι ο λαός της χώρας μας δεν είναι διατεθειμένος να υπομείνει αδιαμαρτύρητα οποιονδήποτε φασίστα να του επιβάλει τι θα λέει και τι θα κάνει, ούτε να ανεχτεί τη βαρβαρότητα του μεσαιώνα που του ετοιμάζουν. Γενικά αυτή η κτηνωδία, που ακόμα είναι σε εξέλιξη στη Γαλλία, παρά τους προβοκατόρικούς διεθνείς σκοπούς που εξυπηρετεί οπωσδήποτε ξυπνάει όλους τους ευρωπαϊκούς λαούς και τους συσπειρώνει απέναντι στον κίνδυνο του φασισμού και του πολέμου.

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Ο ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

πολιτικά ανταλλάγματα από την ΕΕ για να μην ανατινάξει όλο το ευρωπαϊκό οικοδόμημα με μια ανοιχτή χρεωκοπία της Ελλάδας και μια ακόμα πιο ανοιχτή προσχώρησή της στη ρώσικη επιρροή. Με αυτόν τον εκβιασμό και με δεδομένη την επίσης μακρόχρονη, μεθοδική διάβρωση των κρατών και των ενωσιακών θεσμών της ΕΕ και των ΗΠΑ από ηγέτες υποτακτικούς ή και φιλικούς προς τη Ρωσία, η ηγετική ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ θα προσπαθήσει να βάλει μια βαθειά διπλή σφήνα: σφήνα στην ήδη προχωρημένη αντίθεση ανάμεσα στα πιο ανεπτυγμένα παραγωγικά κράτη της ΕΕ και στα σχετικά πιο καθυστερημένα, και σφήνα ανάμεσα στις υφιστάμενες απέναντι στη Ρωσία κυβερνήσεις και σε αυτές που της αντιστέκονται.

Ο ρόλος των ελλήνων μαρξιστών είναι να αποκαλύψουν ότι το τέρας που οι έλληνες και οι ευρωπαίοι δημοκράτες θα δουν να αναδύεται μπροστά στα μάτια τους εκκολάφθηκε εδώ και πολλές δεκαετίες από τους νεοτσαρικούς αστούς νέου τύπου που πήραν την εξουσία στην ΕΣΣΔ στα 1956. Αυτοί οργάνωσαν μια ομάδα πρακτόρων τους στο εσωτερικό του παλιού ΚΚΕ, μετά εξολόθρευσαν με ωμή βία την επαναστατική ηγεσία του, το διέλυσαν και τελικά έφτιαξαν ένα ομοίωμα κομμουνιστικού κόμματος, εντελώς δικό τους, πρακτόρικο, αντεπαναστατικό και αντιμαρξιστικό. Αυτό το κόμμα, αφού έκανε ότι μπορούσε για να ματαιώσει τη μεγάλη εξέγερση του Πολυτεχνείου, μπήκε μέσα της και μέσα στα σπλάχνα της ευρύτερης αριστεράς και της μεταπολυτεχνιακής δημοκρατίας και τα δηλητηρίασε και τα δύο μετατρέποντας ένα κομμάτι τους στο φασιστικό αντίθετό τους. Το πιο διπρόσωπο κομμάτι του ψευτοΚΚΕ με επικεφαλής τους χειρότερους αριβίστες έφτιαξε τον ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ που ανέλαβε το ρόλο του προγεφυρώματος μέσα στην παλιού τύπου αστική τάξη και κυρίως μέσα στο κράτος της. Αυτό το κόμμα έγινε ο αρχηγός του παραγωγικού σαμποτάζ και το ιδεολογικό πολιτικό αλλά συχνά και οργανωτικό στήριγμα της πολιτικής ψευτοεπαναστατικής βίας, ενώ ήταν και είναι ο κύριος πολιτικός προστάτης των νεοναζί και της δικιάς τους βίας. Ταυτόχρονα ο ΣΥΝ-ΣΥΡΙΖΑ, μαζι πάντα με το ψευτοΚΚΕ, βοήθησαν

τους παλιού τύπου αστούς πράκτορες και φίλους της νεοτσαρικής Ρωσίας να επικρατήσουν μέσα στα δύο μεγάλα αστικά κόμματα τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, εκκαθαρίζοντας κυρίως μέσω επιλεκτικών υπαρκτών και ανύπαρκτων σκανδάλων τους εκπροσώπους της ντόπιας δυτικόφιλης αστικής τάξης, και να επιβάλουν την κυριαρχία της ρωσόφιλης πολιτικής και ιδεολογικής γραμμής μέσα σ' αυτά τα κόμματα. Ταυτόχρονα οι ίδιοι αυτοί ψευτοαριστεροί εξασφάλισαν από τους συνεργάτες

τους πρωθυπουργούς μια ουσιαστικά αδιάπτωτη πολιτική ασυλία που τελικά τους έφερε στην εξουσία.

Στελεχικά πρακτορικό κόμμα ή κόμμα με αρχηγό πράκτορα. Η βασική διαφορά του ΣΥΡΙΖΑ από τη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ

Αυτό το πιο προωθημένο και πιο ειδικευμένο στην κρατική διείσδυση πολιτικό απόσπασμα του ρώσικου σοσιαλμπερλιανισμού ανέβηκε τελικά στην κυβέρνηση αξιοποιώντας πάνω από όλα την οικονομική κρίση που το ίδιο και οι ρωσόδουλοι πρωθυπουργοί προκάλεσαν, αλλά που τη χρεώθηκαν οι δυτικοί μονοπωλιστές δανειστές οι οποίοι πολιτικά τυφλοί και ταξικά χοντρόπετσι ανέλαβαν ευχαρίστως το ρόλο του οργανωτή της πείνας και της ανεργίας του λαού μιας ξένης χώρας που οι πράκτορες της Ρωσίας τους τον ανέθεσαν.

Έτσι ήρθαν τώρα οι πράκτορες μαζικά στη εξουσία με το κόμμα τους. Δηλαδή δεν ήρθαν, απλά με έναν εισοδιστή πρωθυπουργό σαν τον Α. και Γ. Παπανδρέου, σαν τον Σημίτη, σαν τον Καραμανλή τον Β, ή σαν τον προβοκάτορα Σαμαρά, που απλά διοικούσαν από την κορυφή γενικά ξένα προς αυτούς κόμματα, δηλαδή κόμματα φιλοευρωπαϊκά και εν μέρει εθνικοσοβινιστικά, δηλαδή κόμματα που πλειοψηφικά είχαν στελέχη με διαφορετική από τους ίδιους πολιτική και ιδεολογική

γραμμή, στελέχη τα οποία όμως ήταν δίχως ισχυρό χαρακτήρα και πεποιθήσεις όπως συμβαίνει ιστορικά με την ελληνική αστική τάξη. Αυτή τη φορά οι πράκτορες ήρθαν μαζικά με ένα κόμμα ολόκληρο που έχει μπόλικά ηγετικά στελέχη ξεσκολισμένους πράκτορες και έχει και άλλους χιλιάδες μη συνειδητούς πράκτορες, δηλαδή απλούς μικρομεσαίους σοσιαλφασίστες που ταξικά είναι φιλόδοξοι μικροαστοί, οι οποίοι δεν ξέρουν τόσο καλά να αγαπάνε τη Ρωσία όσο να μισούν τον

ευρωπαϊκό αντιφασιστικό δημοκρατισμό και τον δυτικού τύπου καπιταλισμό που δεν τους επιτρέπουν να είναι κι αυτοί "κάτι" όπως τους υπόσχεται η δραστήρια στελεχική συμμετοχή τους σε έναν παρασιτικό κρατικό στρατό.

Να γιατί είναι τόσο ξεχωριστό ότι συμβαίνει σήμερα. Ό, τι κάνει μέσα σε λίγες μέρες ο κυβερνητικός ΣΥΡΙΖΑ είναι μέσα στις καλύτερες προδιαγραφές του, από τη σύνθεση της κυβέρνησης ως τα τελετουργικά. Πάντου η διπροσωπία, ο πραξικοπηματισμός και ο έρπων φασισμός.

Έτσι ο πρωθυπουργός παίρνει αθόρυβα την ευχή του αρχιεπίσκοπου για να ορκιστεί μπροστά στα διεθνή ΜΜΕ σαν άθεος. Ταυτόχρονα πάλι μπροστά στα διεθνή ΜΜΕ τελεί μια μη θρησκευτική ορκωμοσία όλου του υπουργικού του συμβουλίου που θα ικανοποιήσει την ευρωπαϊκή πρόοδο που έχει κατακτήσει εδώ και δυο αιώνες το διαχωρισμό εκκλησίας κράτους, ενώ λίγο πριν πάλι στη ζούλα έχει υποσχεθεί στον αρχιεπίσκοπο ότι θα αναβαθμίσει τη σχέση εκκλησίας και πολιτείας. Μετά αυτός ο πιο νεαρός πολιτικός απατεώνας στην ιστορία των ελλήνων πρωθυπουργών, πηγαίνει να αποτίσει τιμές στο μεγάλο εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα υπό την καθοδήγηση των κομμουνιστών αφού προηγούμενα έχει ανεβάσει για πρώτη φορά στην μεταδικτατορική Ελλάδα τη φασίζουσα ακροδεξιά στην εξουσία και μάλιστα στο ρόλο του πολιτικού προ-

ισταμένου του στρατού.

Ο μικροΦύρερ εξορμά και δικαιώνει τον προϊστάμενο του αληθινό Φύρερ Πούτιν

Και όλα αυτά, από τις τελετουργίες ως τη σύνθεση της νέας κυβέρνησης και μέχρι το αψινοδιαστικό παγκόσμιας σημασίας σπάσιμο του κοινού μετώπου της ΕΕ απέναντι στους ρώσους εισβολείς και διαμελιστές της Ουκρανίας, γίνονται από τον πρωθυπουργό χωρίς κανένα κομματικό όργανο να έχει συνεδριάσει εκτός ίσως από την άτυπη καμαρίλα του, που περιλαμβάνει εκτός από τους παλιούς κνίτες που τον φέρανε στην εξουσία και προσωπικούς φίλους του και άλλους ευνοούμενους. Είναι χαρακτηριστικό που ακόμα και μέλη της πολιτικής γραμματείας τόνιζαν στις τηλεοράσεις τις ώρες που σχηματιζόταν η κυβέρνηση ότι δεν ήξεραν τίποτα για τη σύνθεσή της γιατί αυτό ήταν της απόλυτης αρμοδιότητας του πρωθυπουργού. Εδώ αμέσως-αμέσως φαίνεται η πρακτική σημασία της διάλυσης των δίχως αρχές συνιστώσων του ΣΥΡΙΖΑ, που τελικά δεν εκχώρησαν την αυτόνομη λειτουργία τους σε ένα ενιαίο κόμμα που λειτουργεί δημοκρατικά, αλλά σε έναν μικροΦύρερ που παίρνει την εξουσία του και τη γραμμή του κατευθείαν από τον πρεσβευτή μιας ξένης δύναμης.

Το τελευταίο το λέμε γιατί κανείς λογικός άνθρωπος που ξέρει έστω και λίγο την ελληνική πολιτική ζωή και την ιστορία της δεν μπορεί να φανταστεί πρωθυπουργό δύο ημερών να έχει πάρει μόνος του την απόφαση να συγκρουστεί με όλη την Ευρώπη και να την κατηγορήσει για αντιδημοκρατικότητα στη λήψη αποφάσεων και μάλιστα της απόφασης της να συνεχίσει να αντιστέκεται στοιχειωδώς στον κύριο σήμερα εχθρό της, χωρίς να έχει τις πελώριες πλάτες και τέλεια γνώση των ενδοευρωπαϊκών αντιθέσεων και συσχετισμών. Αυτή η διασπαστική πράξη απέναντι σε μια εθελοντική και δημοκρατική ένωση κρατών- που είναι η ΕΕ- εμφανίζεται σαν το άκρο άωτο του πατριωτισμού της νέας κυβέρνησης ενώ είναι το άκρο άωτο της υποδούλωσής της σε μια υπερδύναμη που μόνο με ωμή βία ή με εκβιασμούς ξέρει να "ενώνεται" με άλλες χώρες.

συνέχεια πίσω στη σελ. 10

Ο ΣΥΡΙΖΑ ΣΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ Ο ΠΟΥΤΙΝ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ

συνέχεια από τη σελ.9

Η χώρα μας ήδη έχει μπει σε μεγάλες περιπέτειες με τη συμμορία που ανέβηκε στην κυβέρνηση. Από όσα μπορούμε να συμπεράνουμε από την πολιτική φύση της και από τις 3 μέρες δράσης της, εκείνο που θα επιδιώξει πάνω απ όλα είναι να προωθήσει πιο δραστήρια από κάθε προηγούμενη κυβέρνηση, την από τα μέσα διάσπαση της Ένωσης υπέρ του αποικιοκράτη αφέντη της. Μόνο που αντίθετα με τις προηγούμενες κυβερνήσεις που χρησιμοποιούσαν μόνο τον οικονομικό εκβιασμό της ελληνικής χρεωκοπίας, αυτή εδώ θα χρησιμοποιήσει και την απειλή βέτο, μαζί με την Κύπρο στο ουκρανικό για να βοηθήσει άμεσα το αφεντικό της και να το ελαφρύνει από την όλο και μεγαλύτερη οικονομική πίεση από τις κυρώσεις.

Όμως βγαίνοντας στο ξέφωτο, σαν μια ρωσόφιλη, και μάλιστα σαν η πιο ενεργητικά ρωσόφιλη μέσα στην ΕΕ κυβέρνηση, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ θα συσπειρώσει σύντομα ενάντια της τη συντριπτική πλειοψηφία των λαών της Ευρώπης και την πλειοψηφία των κυβερνήσεων καθώς ουσιαστικά θα ηγηθεί ενός ολόκληρου μετώπου διάσπασης της Ένωσης. Αντίθετα από ότι πιστεύουν πολλοί η κυβέρνηση Τσίπρα, δηλαδή η ρώσικη διπλωματία, δεν έκανε μια αποκοτιά με το να στραφεί ανοιχτά και προκλητικά ενάντια στην κοινή απόφαση για το ουκρανικό. Ήδη όλα δείχνουν ότι οι κυβερνητικές ηγεσίες της Γαλλίας, της Ιταλίας, της Αυστρίας, της Τσεχίας, της Ουγγαρίας, ακόμα και αυτή της διπρόσωπης Μέρκελ περιμένα κάποιον άλλη κυβέρνηση να μπει μπροστά για να υποστηρίξει ωμά τη "συνεννόηση" με τη Ρωσία και αυτές να κρυφτούν πίσω της σαν πιο "μετριοπαθείς" και έτσι να επιτευχθεί μια ελεεινή συμβιβαστική απόφαση υπέρ της Ρωσίας ενάντια στην επέκταση των κυρώσεων, πράγμα που τελικά έγινε. Οι παραπάνω φιλορώσικες ή ακραία υφεσιακές ηγεσίες δεν αποτολμούν να ξεκινήσουν κάτι τέτοιο, όπως δεν το αποτολμά και ο ρωσόδουλος Ομπάμα, για τον απλό λόγο ότι αυτές δεν έχουν ελέγξει ούτε την κοινή γνώμη των χωρών τους, ούτε τα περισσότερα κυβερνητικά στελέχη, ούτε, κυρίως, το στρατό τους για να βγάλουν μια κύρια φιλορώσικη και αντιδυτική απόφαση, όπως μπορεί χοντρικά να το κάνει μια κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Από εκεί και πέρα η πανίσχυρη ρώσικη

διπλωματία μπορεί να στηρίξει τέτοιες μεγάλες κινήσεις που αυτή αναθέτει στα αδύναμα τσιράκια της γιατί έχει φροντίσει προηγουμένα να διαβρώσει με καίριους πράκτορες τα μεγάλα κράτη και τα θεσμικά όργανα της ΕΕ. Το ότι ο ΥΠΕΞ της Γερ-

μανίας Σταϊνμάγερ, της ΕΕ Μογκερίνι δέχτηκαν με ανοιχτές αγκαλιές στις Βρυξέλλες τον φιλο-Ντούγκιν έλληνα ΥΠΕΞ Κοτζιά, και το ότι ο ρωσόδουλος Ομπάμα, φρόντισε να στείλει συμπαράσταση στον Τσίπρα και να χαριεντιστεί τρυφερά μαζί του

αμέσως μόλις αυτός μαχαίρωσε την ΕΕ στο ουκρανικό, δείχνει τι σημαίνει ρώσικη διπλωματική ασπίδα στα αποθρασυμένα παπαγαλάκια του Κρεμλίνου.

συνέχεια δίπλα

Η προεκλογική αφίσα της ΟΑΚΚΕ

ΥΠΟΥΛΑ ΠΑΡΑΔΙΝΟΥΝ ΤΗ ΧΩΡΑ ΣΕ ΡΩΣΙΑ ΚΑΙ ΚΙΝΑ - ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΑΠΟΛΥΤΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ ΚΑΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ ΜΑΥΡΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΤΟΥΣ- ΣΤΗΝ ΚΑΛΠΗ ΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΡΙΞΗΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Σε κάθε περίπτωση καμιά ψήφος στη ναζιστική Χρ. Αυγή και στον ΣΥΡΙΖΑ

Η ΟΑΚΚΕ δεν θα συμμετέχει με το ψηφοδέλτιό της σε αυτή την εκλογική μάχη γιατί στις συνθήκες της κρίσης δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο δυσβάσταχτο οικονομικό βάρος. Καλούμε τους ψηφοφόρους μας να ρίξουν μαύρο σε ΟΛΑ τα κόμματα που κατεβαίνουν στις εκλογές αυτές, σαν κόμματα που υπερασπίζονται με τον ένα ή τον άλλο τρόπο ένα σάπιο και καταστροφικό καθεστώς και να κάνουν μία ΔΗΛΩΣΗ ότι στηρίζουν την ΟΑΚΚΕ γράφοντας πάνω

σε ένα λευκό ψηφοδέλτιο το όνομα της και ρίχνοντάς το στην κάλπη. Παρόλο που αυτή η ψήφος τυπικά μετράει σαν άκυρο, πρακτικά δείχνει πίστη στο μόνο κόμμα, που αν και μικρό ακόμα, δίνει διέξοδο για το λαό και τη χώρα. Το να προταγανδίσει κανείς αυτόν τον μη καταμετρούμενο ψήφο στους ανθρώπους γύρω του και γενικά στην κοινωνία έχει πιο μεγάλο ουσιαστικό βάρος από κάθε άλλο που καταμετρείται.

Δήθεν πατριώτες κατά δήθεν ευρωπαϊστών

Πιο συγκεκριμένα σε αυτές τις εκλογές εμφανίζονται σαν αντίπαλα στρατόπεδα οι "ευρωπαϊστές", δηλ τα κυβερνητικά κόμματα, το Ποτάμι, η ΔΗΜΑΡ κλπ, και οι "πατριώτες" ή "αντιιμπεριαλιστές" των ΣΥΡΙΖΑ-ψευτοΚΚΕ και των εξωκοινοβουλευτικών κολαούζων τους, οι εθνικοφασίστες τύπου ΑΝΕΛ και οι ναζί της "Χρ. Αυγής". Σε επίπεδο ηγεσιών ούτε οι πρώτοι είναι ευρωπαϊστές, ούτε οι δεύτεροι πατριώτες. Στην πραγματικότητα πραγματικός πατριωτισμός και ευρωπαϊσμός δεν είναι καθόλου σε σύγκρουση. Κάθε πραγματικός πατριώτης πρέπει να θέλει την Ευρώπη σαν εθελοντική ένωση ανεξάρτητων χωρών για να μπορεί η κάθε μια από αυτές να αντισταθεί στην πίεση των υπερδυνάμεων, ιδιαίτερα στην απειλή του

νεοχιτλερικού άξονα Ρωσίας-Κίνας. Αντίθετα όλα τα παραπάνω κόμματα εφαρμόζουν μία πολιτική που καταστρέφει τη χώρα μέσα από το σαμποτάζ της βιομηχανίας, της σύγχρονης αγροτικής οικονομίας, της έρευνας και της τεχνολογίας και τη μετατρέπει τελικά σε αποικία της Ρωσίας και δευτερευόντως της Κίνας.

Το σαμποτάζ γίνεται και γίνεται με περιβαλλοντικά, αρχαιολογικά, γραφειοκρατικά και με δήθεν αντικαπιταλιστικά προσχήματα από τους ρωσόδουλους ηγέτες του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ και υπό την πρωτοκαθεδρία των ΣΥΡΙΖΑ και ψευτοΚΚΕ. Έτσι έπεσαν οι εξαγωγές, φούσκωσαν οι εισαγωγές, και η χώρα χρεωκόπησε συσσωρεύοντας δανειακά

Οι ρώσοι και κινέζοι νεοαποικιοκράτες και όχι οι δανειστές επωφελούνται από την κρίση

Οι ψευτοπατριώτες κατηγορούν για τη χρεωκοπία τους ευρωπαίους δανειστές που ευχαρίστως υπογράφουν τα μέτρα πείνας και έτσι αφήνουν τους ντόπιους σαμποταριστές πολιτικά αλώβητους. Δεν είναι όμως οι δανειστές που επωφελούνται κυρίως από την κρίση αγοράζοντας τζάμπα την κατεστραμμένη μας χώρα, όπως πρόβλεπαν οι ρωσόδουλοι "πατριώτες". Αυτοί που αγοράζουν τζάμπα πανάκριβη τουριστική γη, λιμάνια, σιδηροδρόμους, βιομηχανίες (Δωδώνη, ΣΕΚΑΠ), ποδοσφαιρικές ομάδες (ΠΑΟΚ), κρατικό τζόγο (ΟΠΑΠ), και πάνω απ όλα τις μεγαλύτερες τράπεζες (την Πειραιώς-με κυρίαρχο το ρώσο ολιγάρχη Νέσις, και την Άλφα -με κρατικά

κεφάλαια του ρωσόδουλου Κατάρ) είναι οι ρώσοι και μονοπωλιστές και οι φίλοι τους. Ειδικά μέσα από τις τράπεζες θα μπορούν να ελέγξουν όλες τις υπερχρεωμένες στις τράπεζες επιχειρήσεις ιδιαίτερα τις μεγάλες βιομηχανικές. Για να υπερχρεώσουν τις τελευταίες δυνάμεις πάνω στην κρίση το σαμποτάζ με την υπερφορολόγηση τους και την αύξηση της τιμής του ηλεκτρικού, του πετρελαίου και του φυσικού αερίου που πουλάει η Ρωσία στην Ελλάδα σε τιμή 30% πιο ακριβά από αλλού. Προηγούμενα το καθεστώς είχε φροντίσει να δυναμώσει στην οικονομία τη ρωσόδουλη νέα κρατικόδιαίτη ολιγαρχία (Κόκκαλης, Μπόμπολας, Μυτιληναίος, Κοπελούζος, Γερμανός κλπ).

Γιατί σε κάθε περίπτωση καμιά ψήφος στη "Χρ. Αυγή" και στον ΣΥΡΙΖΑ

Η απόλυτη κυριαρχία του νεοαποικιοκράτη άξονα στη χώρα μας μπορεί ωστόσο να επιτευχθεί μόνο με μια δικτατορία. Γι' αυτό στα πλαίσια της στρατηγικής του αντιφασιστικού μετώπου διακρίνουμε ανάμεσα σε όλα τα κόμματα σε μεγαλύτερο κίνδυνο για τη δημοκρατία δύο ρωσόδουλα κόμματα, τη ναζιστική, δολοφονική "Χρ. Αυγή" και το πιο κοντινό στη διακυβέρνηση της χώρας ΣΥΡΙΖΑ. Γι' αυτό λέμε, σε κάθε περίπτωση:

-Καμιά ψήφος στο ξεστσίπωμα δολοφονικό, κρατικά προστατευόμενο κοινοβουλευτικό ναζιστικό κόμμα-συμμορία ρατσιστών μαχαιροβγαλιτών, τη "Χρυσή Αυγή". Αυτή την προστατεύει σύσσωμο το καθεστώς, πολιτικό, δικαστικό, αστυνομικό που της εξασφαλίζει νομιμότητα και ασυλία παρά τις αποδειγμένα χιλιάδες εγκληματικές επιθέσεις της στη διάρκεια δύο δεκαετιών. Αυτό κουβαλάει τους υπόδικους βουλευτές της "Χ.Α" στη Βουλή να ψηφίσουν για πρόεδρο της Δημοκρατίας και τους επιτρέπει να βάλουν ξανά υποψηφιότητα. Προστατεύουν τη "ΧΑ" γιατί είναι το πιο ανοιχτά ρωσόδουλο κόμμα, το μοναδικό που έχει καλέσει το ρώσικο στρατό στη χώρα. Στην υπεράσπιση της νομιμότητας της έχει πρωτοστατήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, με τον Τσίπρα να δηλώνει "δεν τους θέλουμε εκτός νόμου, αλλά ενώπιον του νόμου".

-Καμιά ψήφος στον ΣΥΡΙΖΑ. Ο ανοιχτά ρωσόφιλος και προστατής και προωθητής του ψευτοαριστερού τραμπουκισμού ΣΥΡΙΖΑ, αν έρθει στην

εξουσία θα εγκαταστήσει σε όλο το κράτος έναν πλατύ σοσιαλφασιστικό μηχανισμό που θα κάσει στο σβέρο του λαού για τα καλά. Ο ΣΥΡΙΖΑ των υποτιθέμενων "κινημάτων" βλέπει σήμερα την εξουσία χωρίς ούτε ένα κίνημα στο δρόμο. Αντίθετα στηρίζεται στην ανατολική κρατικο-ολιγαρχία, στις στενές σχέσεις με την πιο φασιστική ρωσόφιλη εκκλησιαστική ηγεσία (πχ Σεραφείμ Πειραιά), στους εξαιρετικούς του δεσμούς με το στρατό και την αστυνομία όπου αλωνίζουν οι φιλοχουντικοί και φιλοχρυσουαγίτες, και κυρίως στην πιο διεφθαρμένη και παρασιτική κρατική υπαλληλία. Μάλιστα, προαναγγέλλει την ενοποίηση όλων των ελεγκτικών μηχανισμών σε ένα ενιαίο σώμα που θα υπάγεται απευθείας στον πρωθυπουργό (!) προετοιμάζοντας το έδαφος για αυθαίρετες διώξεις και εκβιασμούς των πολιτικών του αντιπάλων, ιδιαίτερα στα ΜΜΕ. Μία μικρογραφία του κράτους που θα στήσει ο ΣΥΡΙΖΑ, είναι η εξουσία που ασκεί η περιφερειάρχης Αττικής Δούρου, την οποία καταγγέλλουν ήδη οι υπάλληλοι της περιφέρειας για κομματοκρατία και πογκρόμ των συνδικαλιστών.

Μία τέτοια εξουσία όχι μόνο δεν θα δώσει ψωμί στο λαό, αλλά θα βαθαίνει το σαμποτάζ μέχρι να εγκατασταθούν πλήρως στη χώρα τα ρωσοκινέζικα αφεντικά που θα είναι τα μόνα ωφελημένα, όπως οι δουλοκτύτες της CoSo που ο Τσίπρας τους ξεχνάει συστηματικά στους λόγους του.

Το κύριο βάρος της αντίστασης στο βιομηχανικό προλεταριάτο και τους ανέργους

Σήμερα το ιστορικό βάρος της αντίστασης στους νεοαποικιοκράτες και στα ντόπια τσιράκια τους πέφτει στο βιομηχανικό προλεταριάτο, στους εργαζόμενους και ανέργους που επικεφαλής του λαού πρέπει να πολεμήσουν ενάντια στην πολιτική του βιομηχανικού σαμποτάζ αλλά και ενάντια στα εργασιακά γκέτο. Χρειάζονται τρεις πάλες : 1. Πάλη για να μην κλείσει κανένα άλλο εργοστάσιο, για να ανοίξουν αυτά που έκλεισαν, για να επιτραπούν οι βιομηχανικές επενδύσεις. 2. Πάλη για

να δοθεί επίδομα ανεργίας για όλους τους ανέργους. 3. Πάλη για ανεξάρτητο ταξικό και δημοκρατικό συνδικαλισμό που θα επιδιώξει εργατικό έλεγχο στις επιχειρήσεις με στόχο την επιβίωσή τους και τη μη κινεζοποίηση-γκετοποίηση τους.

Αθήνα 16/01/2015

ΟΑΚΚΕ

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

www.oakke.gr, info@oakke.gr

Το ουκρανικό επιτάχυνε τις εκλογές

Όλα δείχνουν ότι είναι το ουκρανικό, το κεντρικά παγκόσμιο και πιο βαθύ στρατηγικό μέτωπο για τη Ρωσία, ο λόγος για τον οποίο αυτή αποφάσισε να παραδώσει ο πράκτορας της Σαμαράς άμεσα και πρόωρα τη διακυβέρνηση της χώρας από τη μη εντελώς υπάκουη ΝΔ στο συμμαχώς ρώσικο ΣΥΡΙΖΑ. Λέμε ότι αυτό το πέρασμα ήταν πρόωρο από οικονομική άποψη, δηλαδή από την άποψη ότι ο Σαμαράς δεν είχε ακόμα πραγματοποιήσει όλες τις απεχθείς “μεταρρυθμίσεις” για να βρει έτοιμα ο ΣΥΡΙΖΑ τουλάχιστον κάποια δισ των δανειακών δόσεων. Πρέπει να σημειώσουμε εδώ ότι η παράδοση του στρατού από το ΣΥΡΙΖΑ στους ΑΝΕΛ δεν οφείλεται στο ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υποχρεώθηκε να το κάνει επειδή δεν ήταν αυτοδύναμος, αλλά γιατί μόνο ένας πατενταρισμένος παλιοδεξιός εθνοσοβινιστής θα μπορούσε να αποσπάσει την έγκριση ή την ανοχή του στρατού για μια ωμή στροφή της “εθνικής” στρατηγικής προς τη Ρωσία ενός στη φόρμα ΝΑΤΟϊκού και στην ουσία εθνοσοβινιστικού στρατού. Κυρίως όμως μόνο ένας τέτοιος υπουργός άμυνας θα μπορούσε να πραγματοποιήσει τις αναγκαίες για αυτή τη στροφή εκκαθαρίσεις και ανακατατάξεις του στελεχικού στρατιωτικού προσωπικού που συνεπάγεται αυτή η στροφή. Καταλαβαίνει δηλαδή κανείς ότι ο δήθεν αντιεθνικιστικός και φιλο-“αναρχικός” ΣΥΡΙΖΑ δεν θα μπορούσε εύκολα να κάνει αυτή τη δουλειά τόσο αποτελεσματικά όσο ένας κλασικός αντιδραστικός σαν τον Καμμένο, δίπλα στον οποίο ο Τσίπρας πάντως τοποθέτησε τον πολύ πιο έμπιστο παλιό καλό κνίτη Ήσυχο.

Το πιο δύσκολο μέτωπο για τη νέα κυβέρνηση το οικονομικό

Με αυτήν λοιπόν τη βεβαιωμένη παράδοση εξουσίας το δυσκολότερο μέτωπο για την νέα κυβέρνηση έμεινε να είναι το οικονομικό. Αυτό είναι σήμερα το πιο ζωτικό από την άποψη της πολιτικής ευστάθειας της νέας κυβέρνησης που θέλει μπόλικο χρόνο για να χωθεί και να αρπάξει τον κρατικό μηχανισμό στα χέρια της και επίσης να τσακίσει τα υπολείμματα της ευρωπαϊκόφιλης μεγαλοαστικής τάξης που ακόμα επιβιώνει πολιτικά και οικονομικά. Για να το πετύχει αυτό πρέπει να εξαγοράσει την υποστήριξη καταρχήν της ανήσυχης με τις απολύσεις κρατικής υπαλληλίας (γι αυτό εξαγγέλλει πρώτη-πρώτη την επαναπρόσληψη κάποιων απολυμένων υπαλλήλων) και μετά του πιο εξαθλιωμένου κομ-

ματιού της φτωχολογιάς. Αυτή είναι η στρατηγική όλων των υποψήφιων δικτατόρων που πληρώνουν αρχικά για την οικονομική εξαγορά των πολιτικά καθυστερημένων μαζών και μετά κάθονται στο σβέρκο τους μόλις πιάσουν τα πόστα. Νομίζουμε δηλαδή ότι αυτή τη στιγμή η κυβέρνηση δεν νοιάζεται άμεσα να πετύχει το γενικό της στόχο, δηλαδή να προκαλέσει μια οικονομική διάσπαση στην Ευρωζώνη με ισχυρές αναδιαρθρώσεις ή κουρέματα του χρέους και με μεγάλες ανατροπές των μνημονιακών μέτρων, αλλά μια συμβιβαστική λύση και στο χρέος και στα μέτρα που θα της δώσει τα αναγκαία κεφάλαια για τη βραχυπρόθεσμη πολιτική εξαγορά ενός μέρους του πληθυσμού. Αυτό είναι το νόημα της μεταβατικής ρύθμισης που ζητάει ήδη ο ευέλικτος γεροκνίτης Δραγασάκης για να σταθεροποιηθεί ο ΣΥΡΙΖΑ και να αρχίσουν αργότερα οι διαπραγματεύσεις με την ΕΕ για το χρέος.

Εδώ λοιπόν στο οικονομικό θα γίνει η μεγάλη μάχη. Η κυβέρνηση αυτή διψάει για ρευστό που πρέπει να της το δώσει η ΕΖ, αν και η Κίνα και η Ρωσία θα δίνανε τα πάντα για να την κρατήσουν στην εξουσία. Το βασικό είναι η Ελλάδα του ΣΥΡΙΖΑ να είναι και οικονομικά και πολιτικά μέσα στην ΕΕ και στην ΕΖ γιατί μόνο έτσι θα υπηρετήσει καλύτερα τα αφεντικά της που δεν μπορούν να είναι εκεί μέσα όσα λεφτά και να δώσουν, όσους πυραύλους και θωρηκτά να αποκτήσουν. Άλλωστε ο Ντούγκιν, ο καλυμμένος νεοναζι ψευτοφιλόσοφος του Πούτιν το είπε καθαρά: “...είναι πολύ πιο σημαντικό το να συμβάλλει η Ελλάδα στην αναδημιουργία της αρχιτεκτονικής της Ευρώπης μέσω της ενίσχυσης της Ανατολικής Ευρώπης ως πόλο στο εσωτερικό της ΕΕ από ό, τι το να ενταχθεί η Ελλάδα στην Ευρασιατική Ένωση”. (Διάλεξη του Ντούγκιν που πραγματοποιήθηκε με διοργανωτή τον Κοτζία στα πλαίσια του μαθήματος “Η Εξωτερική Πολιτική της Ρωσίας” του τμήματος Διεθνών και Ευρωπαϊκών Σπουδών του Πανεπιστημίου Πειραιά. Η διάλεξη πραγματοποιήθηκε στις 12 Απριλίου 2013).

Η μεγάλη αντίφαση των πρακτόρων και το αντιφασιστικό πατριωτικό μέτωπο

Με το να είναι όμως υποχρεωτικά μέσα στην ΕΕ και την ΕΖ η ρωσόδουλη κυβέρνηση θα ταλανίζεται από την εξής αντίφαση. Πρέπει να προχωράει στον αυταρχισμό και στη λεηλασία σεβόμενη όμως στοιχειωδώς το δημοκρατικό παιχνίδι που αυτοί οι εξωτερικοί προς τη χώρα θεσμοί λίγο πολύ επιβάλουν. Αυτό θα

επιτρέπει σε κάθε πολιτική αντιπολίτευση για αρκετό διάστημα να συγκροτεί, έστω και δύσκολα πολιτικό στρατό αντίστασης. Αυτήν την αντίφαση της νεοναζιστικής υπερδύναμης πρέπει να εκμεταλλευτεί το νέο δημοκρατικό και αριστερό κίνημα που μοιραία θα προκύψει στη χώρα μας ενάντια στην ψευτοδημοκρατία και στην ψευτοαριστερά που θα εκτίθεται, θα σαπίζει και θα αποσυντίθεται κάτω από τις ισχυρές θερμοκρασίες που θα προκαλεί η απογοήτευση των πιο πλατειών μαζών. Γιατί αυτές είναι αδύνατο να εξαγοραστούν για πολύ χρόνο αφού η νέα εξουσία θα συνεχίζει το παραγωγικό σαμποτάζ και θα εξασφαλίζει τους όρους της άγριας νεοαποικιακής εκμετάλλευσης από τα αφεντικά της. Με λίγα λόγια οι ρώσοι πράκτορες θα είναι μέσα στην ευρω-

παϊκή δημοκρατία, αλλά και η ευρωπαϊκή δημοκρατία θα είναι διαρκώς μέσα στα πόδια των πρακτόρων.

Αυτή είναι μια εξαιρετικά χρήσιμη μεταβατική περίοδος κατά την οποία το τέρας θα έχει αποκαλυφθεί εντελώς και ταυτόχρονα δεν θα μπορεί να δαγκώσει εντελώς. Σαν συνεπείς δημοκράτες και αριστεροί και ακόμα περισσότερο σαν μαρξιστές επαναστάτες πρέπει να εκμεταλλευτούμε αυτήν την περίοδο εντελώς. Το σύνθημα της φάσης πρέπει να είναι: οργάνωση πλατιού αντιρώσικου αντιφασιστικού και πατριωτικού μετώπου και δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ η οποία θα πρέπει να είναι στην καρδιά του μετώπου για να είναι αυτό αποτελεσματικό και συνεκτικό.

ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΣΥΡΙΖΑ

συνέχεια από τη σελ.2

γερμανικής τηλεόρασης ZDF:

“Θέλω να το πω ανοιχτά, είδα με φρίκη ότι η Ελλάδα εγκατέλειψε σήμερα την κοινή θέση της ΕΕ για τη Ρωσία. Πραγματικά εξεπλάγην. Δεν μπορείς από τη μια να απαιτείς από την Ευρώπη να δείξει ενότητα, όταν πρόκειται για τη χώρα σου, όπως κάνει ο κ. Τσίπρας, και μετά, ως πρώτη επίσημη ενέργεια, να σπας την κοινή ευρωπαϊκή γραμμή. Αυτό κατά την άποψή μου μακροπρόθεσμα δεν θα λειτουργήσει”.

Σε ό,τι αφορά τον κυβερνητικό συνασπισμό μεταξύ ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ, ο Σουλτς δήλωσε: *“Πρέπει να πω ότι δεν εξεπλάγην απλώς, αλλά σοκαρίστηκα. Ο συνασπισμός ο οποίος σχηματίζεται στην Αθήνα θα ήταν σαν να συνασπιζόταν στη Γερμανία η Αριστερά με την “Εναλλακτική για τη Γερμανία”. Δεν πιστεύω ότι αυτό είναι καλό για τη χώρα. Αν κοιτάξω προσεκτικά, πιστεύω ότι ο κοινός παρονομαστής των δύο κομμάτων, τα οποία κανονικά είναι ιδεολογικοί εχθροί, είναι η απόρριψη της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Έχω την εντύπωση ότι αυτό θα οδηγήσει μακροπρόθεσμα σίγουρα σε εντάσεις εσωπολιτικά και μεταξύ των κυβερνητικών εταίρων. Σίγουρα όμως δεν αποτελεί*

αποκλιμάκωση στις σχέσεις με τους εταίρους και με τους ευρωπαϊκούς θεσμούς”.

Απ’ αυτές τις τοποθετήσεις φαίνεται πως η ΕΕ δεν είναι διατεθειμένη στο σύνολό της έτοιμη να αποκοιμηθεί και να αποδεχτεί την απόπειρα της Ελλάδας να κάνει διάσπαση στην ΕΕ υπέρ της Ρωσίας. Το αληθινό πρόβλημα είναι ότι η Ρωσία έχει και τον τρόπο και τις άκρες της (τους ανθρώπους της μέσα στα δυτικά όργανα εξουσίας, για να ακριβολογούμε), ώστε να πετυχαίνει τους τακτικούς και τους στρατηγικούς της στόχους και να αποπροσανατολίζει τους Δυτικούς. Η αφύπνιση σχετικά με αυτούς τους πράκτορες απαιτεί περισσότερο βαθιά κατανόηση της ρώσικης στρατηγικής και τακτικής.

Η μόνη εγγύηση για ένα καλύτερο

αύριο είναι η πάλη των λαών για το μεροκάματο, τη δημοκρατία, την ανεξαρτησία και, τελικά, το σοσιαλισμό. Εδώ έχει να παίξει μεγάλο και καίριο ρόλο η μαρξιστική-λενιστική-μαοιστική γραμμή των 3 κόσμων που η ΟΑΚΚΕ έχει προσπαθήσει, και σε ένα βαθμό έχει καταφέρει δημιουργικά να εμβαθύνει, στις σημερινές ελληνικές αλλά και παγκόσμιες συνθήκες.

Η ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

[http:// www.oakke.gr](http://www.oakke.gr),
e-mail: info@oakke.gr

ΠΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΙΧΑΝΤΙΣΤΙΚΗ ΠΡΟΒΟΚΑΤΣΙΑ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΤΗΚΕ Η ΝΕΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΡΩΣΟΥΣ ΧΙΤΛΕΡ

Την ώρα που ηλεκτρισμένη η Ενωμένη Ευρώπη μισοναρκωμέ τη παρακοή του φαιο-“κόκκινου” μετώπου στην εξουσία σε ένα κράτος μέλος της, η ρωσική νεοχιτλερική υπερδύναμη εντείνει το διαμελισμό της Ουκρανίας διεξάγοντας νέα επίθεση για την κατάληψη της στρατηγικής σημασίας πόλης Μαριούπολης, στις όχθες της Αζοφικής. Η κατοχή της θα διευκολύνει το σχηματισμό ενός χειρσαίου δρόμου που θα συνδέει την Κριμαία με τη Ρωσία θωρακίζοντας έτσι το σύνολο των εδαφών αυτών από μία ενδεχόμενη αντεπίθεση του ουκρανικού στρατού για την απελευθέρωσή τους. Γι’ αυτό και ο βομβαρδισμός της πόλης έπρεπε να είναι ανηλεής και αιματηρός.

Η νέα αυτή επίθεση του ρωσικού νεοναζισμού βρίσκει την Ουκρανία σε τραγική πολιτικο-στρατιωτική κατάσταση, καθώς η πολιτική της ηγεσία - στην πραγματικότητα μια ψευδο-πατριωτική μεταμφίεση του προηγούμενου φιλορωσικού καθεστώτος Γιανουκόβιτς - κάνει ότι μπορεί για να προβοκάρει τον αγώνα του ουκρανικού λαού για να αποκαταστήσει την κυριαρχία και εδαφική ακεραιότητα της χώρας του (π.χ. δεν δίνει μισθούς και πιστώσεις στον πληθυσμό στις κατεχόμενες περιοχές, στέλνει τάγματα ανοιχτών ναζι στο μέτωπο για να πολεμήσουν τους εισβολείς κτλ.). Επίσης αντί να υποτάσσει την ταχτική της στο πώς θα απελευθερωθεί η χώρα από τις ρωσικές κατοχικές δυνάμεις, η πολιτική ηγεσία του Κιέβου έχει αναγάγει σε ύψιστη προτεραιότητα την αυστηρή εφαρμογή της συμφωνίας του Μινσκ, που στην ουσία παγιώνει τις ρωσικές κατακτήσεις στα νοτιοανατολικά. Αντί να πρωτοστατήσει στη συγκρότηση ενός παγκόσμιου αντιφασιστικού μετώπου κρατών που θα απομόνωνε διπλωματικά τη Ρωσία σαν κύριο εχθρό των λαών και θα συνέτριβε τελικά την επίθεσή της προς δυσμάς - πιέζοντας προς αυτή την κατεύθυνση και τις ταλαντευόμενες, γενικά υφιστάμενες απέναντι στη Ρωσία δυνάμεις, όπως είναι οι ηγεμονιστικές ΗΠΑ και η μισο-διασπασμένη και αμήχανη διπλωματική ΕΕ - άφησε στις τελευταίες την “κηδεμονία” του διπλωματικού της αγώνα προς μεγάλη ικανοποίηση του Κρεμλίνου.

Η Δύση απ’ τη μεριά της αρνείται να στηρίξει με ουσιαστικό τρόπο την πολύπαθη Ουκρανία (αποστολή οπλισμού, διακοπή διπλωματικών σχέσεων με τη Μόσχα κτλ.), όχι μόνο γιατί τα βραχυπρόθεσμα οικονομικά συμφέροντα των μονοπωλιστών της την υποχρεώνουν να το κάνει, αλλά και - ειδικά τώρα τελευταία - επειδή πραγματικά έχει πειστεί ότι δεν αποτελεί η ίδια η Ρωσία το μεγαλύτερο κίνδυνο για την ύπαρξή της αλλά κάποιος άλλος. Αυτό το αίσθημα της το καλλιέργησαν οι εγκέφαλοι των μυστικών υπηρεσιών του Κρεμλίνου με τη μεθοδευμένη προβοκατόρικη εξαπόλυση και γιγάντωση των ισλαμοναζι του “ισλαμικού κράτους” στη Μέση Ανατολή που επιδεικτικά αποκεφαλίζουν δυτικούς ομήρους μπροστά στις κάμε-

ρες και φέρνουν την απόλυτη βαρβαρότητα στις περιοχές που κατέχουν. Όμως ακόμα πιο πειστική ήταν η οργάνωση και εκτέλεση του μακελειού στο Παρίσι την ευθύνη του οποίου ανέλαβε επίσημα ένα σκέλος του αντιδυτικού εγκληματικού δικτύου της Αλ Κάιντα.

Πρόκειται για ένα χτύπημα η πολιτική σημασία του οποίου είναι ανάλογη εκείνου που έπληξε τους Δίδυμους Πύργους πριν από 15 χρόνια. Ο τρόμος του ναζισμού με ισλαμικό μανδύα εγκαταστάθηκε για πρώτη φορά στην καρδιά της Ευρώπης και ευνόησε την ανάπτυξη δυο τάσεων μέσα εκεί: α) τη διάσπαση του λαού με όρους ρατσιστικούς, επομένως και την ανάπτυξη των αντίστοιχων φαιών φιλορωσικών πολιτικών δυνάμεων (βλ. κίνημα Pegida στη Γερμανία, “εθνικό μέτωπο” στη Γαλλία) και β) την εκ νέου σύμπτυξη ενός μετώπου Δύσης-Ρωσίας για στρατιωτικές επεμβάσεις σε βάρος του Τρίτου Κόσμου και ιδιαίτερα σε βάρος ορισμένων μουσουλμανικών κρατών που ο ρωσοκινεζικός άξονας του πολέμου και του φασισμού επιθυμεί διακαώς να ελέγξει.

Έτσι είδαμε τον Ολάντ να προσκαλεί την ακροδεξιά ανοιχτά ρωσόφιλη ηγέτιδα του “εθνικού μετώπου” Λεπέν στο προεδρικό μέγαρο στα πλαίσια του εθνικού μετώπου ενάντια στον τρόπο που προανήγγειλε (δηλαδή όλοι μαζί οι γάλλοι, ευρωπαίοι και αντιευρωπαίοι). Εκείνη βρήκε αμέσως ευκαιρία για να ζητήσει την έξοδο της Γαλλίας από τη Σένγκεν, με τη δικαιολογία ότι έτσι θα φυλάει καλύτερα τα σύνορά της από παρόμοιες επιθέσεις. Αλλά το αποκορύφωμα της απάτης ήταν η αμαύρωση της μαζικής πορείας του Παρισιού της 11/1 από τη συμμετοχή εκεί μεταξύ άλλων του υπουργού εξωτερικών του Πούτιν, Σ. Λαβρόφ, δίπλα στον πρόεδρο της μισοκατεχόμενης Ουκρανίας Π. Ποροσένκο!

Αυτή η κίνηση σημαίνει ότι η Δύση (καθώς και η επίσημη Ουκρανία) αναγνωρίζει τον εμπρηστή ενός νέου παγκόσμιου πολέμου όπως είναι η ρωσική υπερδύναμη σε σύμμαχο ενάντια στο τζιχαντισμό, πράγμα που σημαίνει ότι είναι πρόθυμη να κάνει νέες υποχωρήσεις απέναντί του. Ξεχνάει όμως πως η ίδια η Μόσχα εξέθρεψε αυτά τα καθάρματα μέσα από τα γενικά

φιλικά της καθεστώτα του Ιράν, του Ιράκ και της Συρίας που τα άφησαν να αλωνίζουν στη Μ. Ανατολή την ώρα που η ίδια διαμέλιζε κυνικότατα μια χώρα της Ευρώπης. Άλλωστε η μαζικότερη σε παγκόσμιο επίπεδο διάδηλωση ενάντια στο Charlie Hebdo και υπέρ των δολοφόνων του Παρισιού έγινε όχι στο Πακιστάν ή στην Υεμένη αλλά στο Γκρόζνι της Ρωσίας, οργανωμένη από τις τοπικές ρωσόδουλες ταγματσοφαλίτικες τσετσενικές αρχές.

Αλλά η Δύση, ολοένα και περισσότερο διαβρωμένη από τους πράκτορες του σοσιαλιμπεριαλισμού που επιβιώνουν και διαπρέπουν μέσα στη λάσπη του ευρωπαϊκού υφιστάμενου, κάνει πως δε βλέπει την πραγματικότητα. Ήδη πριν την επίθεση στο Παρίσι ο όλο και πιο φιλορώσος Ολάντ καλούσε για την άμεση άρση των κυρώσεων απέναντι στη Ρωσία (βλ. Τάιμς της Νέας Υόρκης, 5/1), ενώ η ακόμα χειρότερη επίτροπος εξωτερικών υποθέσεων της ΕΕ, Φ. Μογκερίνι, παρουσίασε ένα υπόμνημα με το οποίο τασσόταν υπέρ μιας αναθέρμανσης των σχέσεων με τη Μόσχα αν η τελευταία εφαρμόζε επί της ουσίας τη συμφωνία του Μινσκ και σταματούσε τις εχθροπραξίες, στάση για την οποία επικρίθηκε από ορισμένες ανατολικοευρωπαϊκές κυβερνήσεις. Για παράδειγμα, ο λιθουανός υπουργός εξωτερικών Λίνας Λινκεβίσιους απάντησε λέγο-

ντας ότι “Δεν πιστεύω ότι πρέπει τώρα να σκεφτούμε πώς θα επανασυνδεθούμε. Η Ρωσία θα πρέπει να σκεφτεί πώς θα επανασυνδεθεί” (Reuters, 19/1).

Τέτοιο ήταν λοιπόν το “αντιτζιχαντιστικό” και υφιστάμενο απέναντι στη Ρωσία κλίμα που επέτρεψε στον Πούτιν να παραβιάσει την εκεχειρία που είχε συμφωνήσει και να στείλει νέα στρατεύματα για να καταλάβουν νέα εδάφη της Ουκρανίας μεταμφιεσμένα σαν “αυτονομιστές” του Ντονμπάς. Το ίδιο κλίμα οδήγησε και σε μια σειρά άλλες εξελίξεις όπως ήταν π.χ. το πραξικόπημα στην Υεμένη από τους φιλο-ιρανούς Χούτι, ή η διαμεσολάβηση για την “επίλυση” της συριακής σύρραξης από το Κρεμλίνο. Η πρόσφατη ανάληψη του ελληνικού υπουργείου εξωτερικών από τον Κοτζιά έναν ακραιφνή οπαδό της νεοχιτλερικής “θεωρίας” του Ντούγκιν - συμβούλου του Πούτιν - δηλ. ένα ανοιχτά φαιο-“κόκκινο” σκυλάκι της Μόσχας μέσα στην ΕΕ θα βαραίνει ποιοτικά το κλίμα σε βάρος της ουκρανικής ανεξαρτησίας και ακεραιότητας ενώ προοιωνίζει πολύ άσχημες εξελίξεις για τις χώρες και τους λαούς της Ευρώπης. Από δω και πέρα η Ελλάδα θα είναι ένας όμηρος της Μόσχας μέσω του οποίου αυτή θα απειλεί την Ευρώπη με οικονομική καταστροφή αν αυτή δεν υποκύψει στους γεωπολιτικούς της εκβιασμούς.

Ο σωρός χρέους της Ελλάδας: είναι πράγματι μη βιώσιμος;

2014 ήταν 4,3% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος, λιγότερο από της Ιταλίας ή της Πορτογαλίας.

Στην πραγματικότητα, πρόκειται μάλλον για μια υπερεκτίμηση της πραγματικής επιβάρυνσης του επιτοκίου. Η Ελλάδα δε χρειάζεται να πληρώσει τόκους επί των δανείων της στο EFSF και της επιστρέφεται η απόδοση που πληρώνει στην Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και σε άλλες εθνικές κεντρικές τράπεζες, που διατηρούν κάτι λιγότερο από το ένα δέκατο του χρέους της. Λαμβάνοντας αυτό υπόψη, ο κ. Ντάρβας υπολογίζει ότι η συνολική εκταμίευση τόκων στα 2014 ήταν 2,6%, μόλις οριακά πάνω από τα 2,2 τα εκατό της Γαλλίας.

Στη βάση αυτών των αριθμών, πολλοί οικονομολόγοι και ευρωπαίοι διαμορφωτές πολιτικής αμφιβάλλουν για το αν το καθαρό ποσό χρέους/ΑΕΠ της Ελλάδας είναι ένα σημαντικό μέγεθος του φορτίου περασμένων οφειλών στην οικονομία.

“Μια αναλογία 170% δε σημαίνει τίποτα,” (εννοεί 170% του συνολικού χρέους επί του ΑΕΠ) είπε ο Λορέντζο Μπίνι Σμάγκι, πρώην μέλος του εκτελεστικού

γραφείου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. “Το χρέος έχει ένα πολύ χαμηλό επιτόκιο και μια ωρίμανση άνω των 15 χρόνων. Η επίπτωσή του στην οικονομία είναι πολύ χαμηλότερη από της Πορτογαλίας ή της Ιταλίας,” πρόσθεσε.

Ένας νέος γύρος αναδιάρθρωσης θα μπορούσε επίσης να δημιουργήσει πολιτικά προβλήματα στις κυβερνήσεις της ευρωζώνης, πολλές εκ των οποίων, σαν ποσοστό του ΑΕΠ, αντιμετωπίζουν έναν υψηλότερο λογαριασμό επιτοκίου από ότι η Ελλάδα.

“Πώς μπορεί ο ισπανός ή ο ιταλός πρωθυπουργός να πει στους ψηφοφόρους ότι η Ελλάδα έχει χαμηλότερη επιβάρυνση επιτοκίου από όσο έχουμε εμείς, αλλά ακόμα χρειάζεται να τους δώσουμε συγχώρεση χρέους;” είπε ο κ. Ντάρβας. Ισχυρίζεται ότι αντί να παράσχουν στην Αθήνα εξόφθαλμη ελάφρυνση, οι κυβερνήσεις της ευρωζώνης θα πρέπει να δώσουν στην Ελλάδα εγγυήσεις ότι είναι έτοιμες να επεκτείνουν παραπέρα τις ωριμάνσεις και να περικλύουν τους τόκους αν η ανάπτυξη θα ήταν απογοητευτική στο μέλλον...”

